

บทความวิจัย

เรื่อง อิทธิพลของภาพพิมพ์ขุนกะในงานศิลปะของ Aya Takano

โดย

นางสาวอรปวีณ์ คงศักดิ์เสรี

รหัสนักศึกษา 05540669

เสนอ

อาจารย์สุพิชฌาย์ แสงสุขเอี่ยม

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109-54 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ชื่อบทความวิจัย อิทธิพลของภาพพิมพ์ซุนกะ ในงานศิลปะของ AYA TAKANO

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรพวีณ์ คงศักดิ์เสรี

รหัสประจำตัว 05540669

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุพิชฌาย์ แสงสุขเอี่ยม

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของภาพพิมพ์ซุนกะในสมัยเอโดะ และศึกษาองค์ประกอบศิลป์ในภาพพิมพ์ซุนกะ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของภาพพิมพ์ซุนกะที่ส่งอิทธิพลต่องานศิลปะของ Aya Takano โดยศึกษาจากการค้นคว้าข้อมูลทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่นในเรื่องประวัติความเป็นมาของภาพพิมพ์ซุนกะ รวมถึงประวัติและผลงานต่างๆของ Aya Takano และศิลปินที่ปรากฏอยู่ในสมัยเอโดะ โดยเลือกศิลปินที่มีชื่อเสียงสามท่าน คือ อิชิคาวะ โมโรโนบุ (hishikawa monorobu) คิตะงะวะ อุตะมะโระ (Kitagawa Utamaro) และของคัตสึชิกะ โฮะกุไซ (katsushika Hokusai) เพื่อมาวิเคราะห์ในด้านขององค์ประกอบศิลป์และนำมาเปรียบเทียบกัน

จากผลการศึกษาพบว่าภาพพิมพ์ซุนกะในสมัยเอโดะมีอิทธิพลต่องานศิลปะของ Aya Takano คือทั้งด้านองค์ประกอบภาพ การใช้สี ภาพใบหน้าบุคคล เครื่องแต่งกาย รวมไปถึงฉาก และอารมณ์ของภาพ ซึ่งเป็นภาพสองมิติเหมือนกัน มีทั้งแนวตั้งและแนวนอน ตัวละครที่สำคัญมักจะมีขนาดใหญ่และอยู่ตรงกึ่งกลางของภาพการใช้สี มีการใช้สีที่เป็นแม่สี อย่างเช่น สีน้ำเงิน และสีแดง ในการลงสีเป็นส่วนใหญ่ทั้งในตัวบุคคลและพื้นหลัง การตัดขอบของรูปภาพก็จะใช้ลายเส้นสีดำในการตัดขอบเหมือนกัน ส่วนภาพของบุคคลส่งต่อมาตั้งแต่สมัยเอโดะอย่างเห็นได้ชัดก็คือ สีผิวของตัวละคร ซึ่งทั้งหมดจะเป็นสีผิวขาว ซึ่งเป็นสีชาติพันธุ์ของชาวเอเชียตะวันออกมาตั้งแต่โบราณ ทำให้ในผลงานศิลปะทั้งในสมัยเอโดะและของอายะ ทะคะโนะ เราจะไม่เห็นตัวละครที่มีสีผิวดำเลย ส่งผลมาถึงสีผมซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสีดำ โดยเฉพาะผู้หญิงก็มักจะมีผมที่ยาว ถ้ารวบก็จะมีการประดับทรงผมด้วยปิ่นปักผม ลักษณะการแต่งกายของตัวละครถ้าใส่เสื้อผ้าก็มักจะเป็นชุดกิโมโน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศญี่ปุ่นอยู่และ หรือไม่ก็จะเปลือยกาย ไม่ใส่เสื้อผ้าเลยเหมือนกัน ในส่วนของฉากและพื้นหลังของภาพถ้าเป็นในร่ม อย่างเช่น ในห้อง ฉากก็มักจะเป็นห้องแบบญี่ปุ่น สังเกตได้จาก

ผนังห้อง ชั้นวางของ และประตูซึ่งเป็นประตูแบบกระดาศที่มีมาตั้งแต่โบราณ และถ้าเป็นสถานที่
กลางแจ้ง ก็จะมีทั้งในสวน ในทุ่งหญ้า และในเมือง ซึ่งมักจะใช้บรรยากาศในยามค่ำคืน

คำสำคัญ ภาพพิมพ์ชุดกะ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ง
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
สมมติฐานของการศึกษา	3
ขั้นตอนของการศึกษา	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 2 ภาพพิมพ์ขุนกะในสมัยเอโดะ	11
วิเคราะห์ภาพพิมพ์ขุนกะในสมัยเอโดะ	13
สรุปศิลปะเชิงสังวาสของญี่ปุ่นในสมัยเอโดะ	32
บทที่ 3 งานศิลปะของ Aya Takano	33
วิเคราะห์ผลงานของ Aya Takano	45
สรุปรูปแบบงานศิลปะของ Aya Takano	61
บทที่ 4 สรุปอิทธิพลของภาพพิมพ์ขุนกะสมัยเอโดะในงานศิลปะของ Aya Takano	62
ข้อเสนอแนะ	62

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพ Shunga ของฮิซิคาวะ โมโรโนบุ	13
ภาพที่ 2 ภาพ Shunga ของฮิซิคาวะ โมโรโนบุ	14
ภาพที่ 3 ภาพ Shunga ของฮิซิคาวะ โมโรโนบุ	16
ภาพที่ 4 ภาพ Shunga ของฮิซิคาวะ โมโรโนบุ	17
ภาพที่ 5 ภาพ Shunga ของฮิซิคาวะ โมโรโนบุ	19
ภาพที่ 6 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ	20
ภาพที่ 7 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ	22
ภาพที่ 8 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ	23
ภาพที่ 9 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ	24
ภาพที่ 10 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิกะ โฮะกุไซ	26
ภาพที่ 11 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิกะ โฮะกุไซ	27
ภาพที่ 12 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิกะ โฮะกุไซ	29
ภาพที่ 13 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิกะ โฮะกุไซ	30
ภาพที่ 14 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ	37
ภาพที่ 15 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ	38
ภาพที่ 16 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ	38
ภาพที่ 17 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ	39

	หน้า
ภาพที่ 18 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	39
ภาพที่ 19 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	40
ภาพที่ 20 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	40
ภาพที่ 21 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	41
ภาพที่ 22 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	41
ภาพที่ 23 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	42
ภาพที่ 24 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	42
ภาพที่ 25 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	43
ภาพที่ 26 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	43
ภาพที่ 27 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	44
ภาพที่ 28 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	44
ภาพที่ 29 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	45
ภาพที่ 30 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	46
ภาพที่ 31 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	47
ภาพที่ 32 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	48
ภาพที่ 33 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	49
ภาพที่ 34 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	50
ภาพที่ 35 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	51

	หน้า
ภาพที่ 36 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	52
ภาพที่ 37 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	53
ภาพที่ 38 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	54
ภาพที่ 39 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	55
ภาพที่ 40 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	57
ภาพที่ 41 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	58
ภาพที่ 42 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	59
ภาพที่ 43 ผลงานของอายุะ ทะคะโนะ	60

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชุนกะ (春画 / Shunga) ในความหมายแรกหมายถึง ฤดูใบไม้ผลิ ส่วนอีกความหมายหนึ่งคือ เป็นชื่อเรียกภาพพิมพ์ศิลปะทางความใคร่ของญี่ปุ่น ที่มีมาตั้งแต่สมัยเอโดะ (江戸時代 / Edo) ซึ่งภาพชุนกะส่วนใหญ่มีรูปแบบเป็นอุคิโยเอะ (浮世絵/Ukiyo-e) หรือภาพวาดเกี่ยวกับความบันเทิงเริงรมย์หรือเรียกว่าสื่อลามกของชีวิตชาวเมืองในสมัยนั้น ลักษณะของภาพจะเป็นภาพที่แสดงท่าทางการร่วมรักอย่างเปิดเผย ซึ่งมีต้นกำเนิดในประเทศจีนโดยได้รับแรงบันดาลใจจากภาพประกอบในคู่มือการแพทย์แผนจีนสมัยราชวงศ์ถังในสมัยนั้นมี “โจวฝาง” ถือเป็นจิตรกรแนวอิโรติกที่สำคัญคนหนึ่ง ที่วาดภาพแสดงกิจกรรมทางเพศโดยจะวาดขนาดของอวัยวะเพศที่ใหญ่เกินจริง ในขณะที่ความหมายที่แท้จริงของคำว่า Shunga คือคำย่อของ Shunkyuuhi-ga ซึ่งเป็นการออกเสียงแบบญี่ปุ่น ซึ่งหมายถึงชุดภาพวาดสิบสองกระบวนท่าร่วมรักที่จักรพรรดิต้องทำให้สำเร็จเพื่อความสมบูรณ์ของหยินหยาง (陰陽/Yin-Yang) (Shunga,2557)

ในสมัยเอโดะจัดเป็นยุคที่ศิลปวัฒนธรรมของญี่ปุ่นรุ่งเรืองถึงขีดสุด มีศิลปินกำเนิดขึ้นมากมาย ทั้งนักเขียน นักแต่งกลอน นักแสดงละครหุ่นหรือคาบุกิ ซึ่งเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของยุคนั้น รวมไปถึงจิตรกรแนวอุคิโยเอะก็ถือกำเนิดขึ้นมากมาย ซึ่งชุนกะก็เป็นรูปแบบภาพวาดหนึ่งในกลุ่มของอุคิโยเอะด้วยเช่นกัน ซึ่งลักษณะของภาพชุนกะในสมัยนี้ นอกจากจะมีการวาดภาพระบายสีแล้ว ยังมีการใช้วิธีพิมพ์ภาพ ซึ่งเป็นเทคนิคสมัยใหม่ โดยแรกเริ่มใช้ลักษณะของลายเส้นเป็นตัวกำหนดขอบเขตของภาพ (Linear Space) และไม่มีการสร้างแสงเงาจึงเป็นภาพ 2 มิติ และจะใช้สีเพียงโทนสีเดียวหรือ 2- 3สีเท่านั้น (กำจร สุนพงศ์ศรี,2551)

ต่อมาในสมัยเมจิงานภาพพิมพ์ของศิลปินได้ถูกพัฒนาให้มีความสวยงามมากขึ้นมีการสร้างแม่พิมพ์โดยใช้สีที่มากขึ้น มีสีสดใสใสราวกับงานจิตรกรรม แต่ยังคงไม่มีมิติที่ชัดเจนมากนัก จนกระทั่งเมื่อญี่ปุ่นเข้าสู่ช่วงติดต่อกับชาติตะวันตกภายหลังการเปิดประเทศในศตวรรษที่ 19 ภาพพิมพ์อุคิโยเอะเริ่มไม่ได้รับความสนใจจากภายในประเทศ แต่ในทางกลับกันภาพอุคิโยเอะที่ถูกพิมพ์ติดไปกับสินค้าที่ส่งออกไปในประเทศฝั่งตะวันตกเริ่มได้รับความนิยมในหมู่ชาวต่างชาติและกลายเป็น

อิทธิพลสำคัญในงานศิลปะที่เรียกว่า Impressionism (ทฤษฎีการเขียนภาพจากอารมณ์ ความประทับใจ) กระแสความนิยมในศิลปะญี่ปุ่นที่มีภาพพิมพ์อุคิโยะเอะรวมอยู่นั้น เรียกว่า Japonisme (ชัยยศ อิชฎิวรพันธุ์, 2554)

การเปลี่ยนแปลงของศิลปวัฒนธรรมของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีต (สมัยเอโดะ/สมัยเมจิ) จนถึงยุคปัจจุบันนั้น ญี่ปุ่นจัดอยู่ในประเภทที่เป็นฝ่ายรับอิทธิพลจากชาติอื่นซึ่งในสมัยนั้นต้องยอมรับว่าส่วนใหญ่ล้วนมาจากชาวจีนทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ชาวญี่ปุ่นไม่ได้เพียงแคร์ับเข้ามาเท่านั้นแต่ได้มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบททางสังคม วัฒนธรรมของประเทศจนสามารถสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาได้ เช่น แนวคิดเรื่องความกลมกลืนกับธรรมชาติและความเรียบง่าย จนเกิดเป็นศิลปะเซน ซึ่งก็คือสุนทรียภาพแบบยึดมั่นในความเป็นธรรมชาติ และเห็นความงดงามในความไม่สมบูรณ์แบบของทุกสรรพสิ่ง ทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของญี่ปุ่นหลายอย่าง เช่น พิธีชงชา การจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่นหรืออิเคบานะ (生け花/ikebana) รวมถึงรูปแบบการจัดสวนที่เรียกว่า คะระเซนซุย (枯山水/karesanzui) หรือสวนหินญี่ปุ่น เป็นต้น อีกทั้งตั้งแต่ช่วงสมัยเมจิการเข้ามาของอิทธิพลตะวันตกก็มีส่วนที่ทำให้ศิลปะของญี่ปุ่นได้เผยแพร่ออกไปจนเป็นที่รู้จักกันมากขึ้น ในด้านของภาพพิมพ์อุคิโยะเอะด้วยเช่นกัน และนับตั้งแต่บัดนั้นมาถือเป็นจุดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เพราะเป็นจุดสิ้นสุดของระบบศักดินาและเป็นจุดเริ่มต้นของศิลปะญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่พัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นมาเรื่อยๆ ทำให้งานศิลปะนั้นไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แค่ในกลุ่มชนชั้นสูง แต่กลุ่มชนชั้นกลางที่พอมีฐานะก็สามารถเป็นเจ้าของได้ อีกทั้งเทคนิคการสร้างงานศิลปะก็ได้รับอิทธิพลจากความทันสมัยของโลกตะวันตกเข้ามาทำให้งานศิลปะต่างๆ อย่างงานจิตรกรรม ก็พัฒนาให้มีความสมัยใหม่มากขึ้น และถูกพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆจนยุคปัจจุบันที่เป็นโลกของความสมจริง ซึ่งก็คืองานสองมิติ สามมิติ เป็นต้น

Aya Takano (夕力ノ綾 /Takano Aya) เป็นนักวาดการ์ตูนที่มีชื่อเสียงชาวญี่ปุ่น ปัจจุบันอายุ 38 ปี ซึ่งเธอชอบที่จะศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานวิทยาศาสตร์และนิยายแนววิทยาศาสตร์ ส่งผลให้ผลงานของเธอออกมาในรูปแบบแปลกใหม่ที่เน้นในเรื่องของจินตนาการและอนาคต โดยจะสื่อสารผ่านคน สัตว์ และพื้นหลังที่เป็นแบบเมืองและธรรมชาติ ในปี ค.ศ.1980 รูปลักษณ์ของผู้หญิงก่อนเป็นสาวกลายเป็นเป้าหมายของวัฒนธรรมบริโภคในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งเห็นได้มากที่สุดในช่วงวัฒนธรรมโอตาคุ (オタク/Otaku) ซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนที่คลั่งไคล้หลงใหลอยู่ใน

โลกของการ์ตูนหรืออะนิเมะ (アニメ /anime) จนไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่าง “เด็กผู้หญิง” ในชีวิตจริงกับในการ์ตูนได้ (โอบิตาคะ,2557) Aya Takano จึงได้พยายามบูรณาการวัฒนธรรมโอบิตาคะนี้ ผ่านมุมมองของผู้หญิงที่สื่อออกมาในภาพวาดที่เธอจะใช้บางส่วนของร่างกายที่เปลือยเปล่า รูปร่างบาง ศีรษะกลม และดวงตาขนาดใหญ่ เปรียบเสมือนเด็กผู้หญิงที่กำลังก้าวสู่วัยสาว ซึ่งเป็นช่วงที่กำลังเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ (Aya Takano,2557)

เมื่อพิจารณาจากศิลปะเชิงสังวาสที่มีมาตั้งแต่สมัยเอโดะ หรือที่เรียกว่า ชุนกะ กับศิลปะแนววิทยาศาสตร์ในรูปแบบของการ์ตูน 2 มิติแล้วนั้น พบว่ามีจุดที่สอดคล้องกันอยู่ในเรื่องของลักษณะภาพวาดที่ใช้สัญลักษณ์ทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง และมีมุมมองความคิดในเรื่องของเพศที่ซ่อนอยู่ภายในภาพวาดของทั้งสองยุคสองสมัยนี้

จากที่กล่าวมาทำให้เกิดความน่าสนใจอย่างมาก ที่จะศึกษาในเรื่องอิทธิพลของภาพชุนกะ ที่แสดงออกมาในงานศิลปะยุคใหม่ของศิลปินชื่อดัง Aya Takano ซึ่งในหัวข้อนี้ยังไม่มีผู้ศึกษาออกมาเป็นรูปร่าง ผู้ศึกษาจึงศึกษาเรื่องนี้เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาพวาดชุนกะกับงานศิลปะสมัยใหม่ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาพชุนกะในสมัยเอโดะที่มีต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะสมัยใหม่ โดยใช้ผลงานการสร้างสรรค์ของ Aya Takano เป็นกรณีศึกษา

สมมติฐานของการศึกษา

ภาพวาดชุนกะสมัยเอโดะมีอิทธิพลต่องานศิลปะของ Aya Takano ทั้งในด้านขององค์ประกอบศิลป์และแนวความคิดที่สื่อออกมาจากภาพวาดซึ่งมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเฉพาะภาพวาดแนวซุนกะในสมัยเอโดะ และงานศิลปะของ Aya Takano รวมถึงผลงานศิลปะอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ขั้นตอนของการศึกษา

- 1) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพวาดซุนกะและศิลปิน Aya Takano จากหนังสือและเว็บไซต์
- 2) คัดแยกข้อมูลที่รวบรวมออกเป็นหมวดหมู่ว่าเกี่ยวข้องกับหัวข้อภาพวาดซุนกะหรือศิลปิน Aya Takano
- 3) เรียบเรียงข้อมูลโดยแบ่งเป็นยุคสมัย ตั้งแต่สมัยเอโดะ สมัยเมจิ และสมัยใหม่
- 4) วิเคราะห์ข้อมูล
- 5) สรุป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.เอกสารที่เกี่ยวกับภาพพิมพ์ชุนกะ

กำจร สุนพงศ์ศรี. ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น History of Japanese Art. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์แห่งชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2551.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่น 3 ยุค คือ ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ยุคประวัติศาสตร์ และยุคสมัยใหม่ ซึ่งได้อธิบายประวัติความเป็นมาการพัฒนาทางศิลปะและแสดงภาพศิลปะของแต่ละยุค ที่จะแสดงให้เห็นถึงศิลปะและวัฒนธรรมขั้นสูงถึงระดับอารยธรรมนั้น จนสามารถกล่าวได้ว่าเป็นชาติพัฒนาได้และมีผลงานศิลปะที่โดดเด่น ศิลปินที่สร้างงานอย่างมีอัตลักษณ์แล้วส่งผลดีต่อวงการศิลปะในแต่ละยุคสมัยนั้น เช่น ภาพพิมพ์สีอุคิโยะเอะ ชื่อหญิงสาว ยานโยชิวาระกำลังดูจิตรกรทำงาน โดยอุมาทาโร เป็นภาพในสมัยเอโดะ เป็นต้น

ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้ในเรื่องศิลปะญี่ปุ่นในสมัยเอโดะ ที่อธิบายถึงลักษณะของงานศิลปะที่เกี่ยวกับภาพพิมพ์ และสามารถนำผลงานภาพพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับชุนกะมายกตัวอย่างในงานวิจัยได้

James Jackson Jarves. **ข้าเลื่องแลศิลปะญี่ปุ่น**. แปลโดย กิติมา อมรทัต. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับศิลปะและวรรณกรรมของญี่ปุ่นในแต่ละยุคสมัยโดยเฉพาะรายละเอียดในเรื่องอิทธิพลและความเกี่ยวข้องของสภาพสังคมในแต่ละยุคที่มีต่อวงการศิลปะและวรรณกรรมญี่ปุ่น ซึ่งมีเนื้อหาตั้งแต่ข้อมูลทางจิตวิทยาและวัสดุ รวมทั้งต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ เช่น หน้าที่ของศิลปะ สัญชาตญาณทางศิลปะที่แท้จริง อุดมคติของชาวญี่ปุ่น จนไปถึงเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางศิลปะ ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวไว้ว่า “เพื่อที่จะแลเห็นศิลปะได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง เราจะต้องพิจารณาถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาอยู่ ในองค์ประกอบศิลปะของศิลปะในระดับหนึ่ง เพราะศิลปะคือผลของความรู้สึกด้านการเมืองและศาสนามากพอๆที่เป็นผลแห่งความสนใจในวัตถุที่มีมากขึ้นของผู้คนหรือเป็นผลแห่งสภาพทางกายภาพของดินแดนของชนชาตินั้น”

ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลในด้านข้อมูลในด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความคิดและอุดมคติของชาวญี่ปุ่นในการสร้างผลงานทางศิลปะ และในส่วนขององค์ประกอบศิลปะของญี่ปุ่นที่มีผลต่อผลงานที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาในแต่ละยุคสมัยโดยเริ่มตั้งแต่สมัยเอโดะ

Timon, Screech. "Sex and Consumerism in Edo Japan." In **Consuming Bodies: Sex and Contemporary Japanese Art** 2002: 23-40.

บทความนี้ได้กล่าวถึงเรื่องเพศและการคุ้มครองสิทธิเรื่องของการค้าของศิลปะเชิงสังวาสในสมัยเอโดะ ซึ่งในสมัยนั้นการติดต่อค้าขายกันในสังคมที่เกี่ยวกับสินค้าทางเพศ เช่น ภาพวาดชุนกะหรือการบริการทางเพศนั้น ถูกผู้มีอำนาจซึ่งก็คือระบบการปกครองแบบโชกุนควบคุมอยู่ ทำให้ศิลปะเชิงสังวาสในสมัยในยังไม่เป็นที่แพร่หลาย กลุ่มผู้ที่เสพย์ศิลปะแนวนี้จึงยังถูกจำกัดในวงแคบอยู่

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ประกอบกันในการทำความเข้าใจศิลปะเชิงสังวาสในสมัยเอโดะ

Shunga [online]. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก

<http://en.wikipedia.org/wiki/Shunga>

บทความนี้ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของศิลปะเชิงสังวาสหรือชุนกะและบอกถึงจุดเริ่มต้นของคำว่าชุนกะและได้นิยามความหมายไว้ อีกทั้งยังมีการยกตัวอย่างผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียงในสมัยเอโดะ อย่าง Katsushika Hokusai ที่เป็นเจ้าของผลงานภาพ Two Lovers ในชุดผลงานที่มีชื่อว่า The Adonis Plant เป็นต้น

จากข้อมูลนี้ผู้ศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก ซึ่งข้อมูลที่ได้รับมานี้ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษาประวัติศาสตร์ของศิลปะเชิงสังวาสหรือชุนกะได้อย่างละเอียด

Shunga [online].เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

<http://www.aisf.or.jp/~jaanus/deta/s/shunga.htm>

บทความนี้มาจากเว็บไซต์ของประเทศญี่ปุ่นที่กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของศิลปะเชิงสังวาสหรือชุนกะ รวมถึงการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของศิลปะเชิงสังวาสนี้ในแต่ละยุคสมัย ตั้งแต่สมัยเอโดะจนถึงสมัยใหม่หรือในปัจจุบัน

จากข้อมูลนี้ผู้ศึกษาได้นำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากเว็บไซต์อื่นในหัวข้อชุนกะว่ามีข้อมูลที่ถูกต้องตรงกันหรือไม่

“Shunga”(Erotic) Prints[online].เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

<http://www.ukiyoe-gallery.com/gallery9.htm>

จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้มีการรวบรวมรูปภาพแนวศิลปะเชิงสังวาสหรือชุนกะไว้จำนวนมาก ซึ่งเป็นภาพของศิลปินที่มีชื่อเสียงในช่วงปีคริสต์ศักราช 1837-1900 ในแต่ละภาพก็จะมีชื่อศิลปิน ปีที่วาด เรื่องราวสั้นๆเกี่ยวกับภาพ และการบรรยายภาพเกี่ยวกับภาพ เช่น ภาพที่มีชื่อว่า "Maid with a Sake Flask" ซึ่งเป็นภาพของ Hiroshige ที่วาดขึ้นในปี 1850 เป็นภาพหนึ่งในอัลบั้ม "Brocades of Edo, Library of Azuma" ถือเป็นภาพที่เป็นแบบฉบับของภาพชุนกะที่ถูกพิจารณาให้เป็นภาพตัวอย่างที่น่าสะสม เป็นต้น

ซึ่งมีประโยชน์ต่องานวิจัยในส่วนที่สามารถใช้เป็นภาพวาดตัวอย่างแนวศิลปะเชิงสังวาสในสมัยก่อนได้

Edo period.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

http://en.wikipedia.org/wiki/Edo_period

จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของยุคเอโดะ โดยเริ่มตั้งแต่การรวมอำนาจและตั้งรัฐบาลขึ้น จนไปถึงการพัฒนาประเทศขึ้นเรื่อยๆและอิทธิพลของลัทธิต่างๆ เช่น ลัทธิขงจื้อ เป็นต้น อีกทั้งยังกล่าวถึงศิลปะและวัฒนธรรมในสมัยนั้นซึ่งเป็นยุคที่รุ่งเรืองที่สุด

จากข้อมูลนี้ผู้ศึกษาได้ประโยชน์คือ ทราบว่าศิลปะเชิงสังวาสเริ่มต้นในยุคนี้และได้กำเนิดนักเขียนที่มีชื่อเสียงในภาพวาดแนวนี้นับหลายท่านซึ่งจะได้นำมาใช้ในงานวิจัย

Timothy Clark. **sex and humour in Japanese art, 1600-1900** [online] เข้าถึงเมื่อ 20

พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก.

http://www.britishmuseum.org/research/research_projects/all_current_projects/shunga_japanese_art_1600-1900.aspx

บทความนี้ได้อธิบายถึงบริบททางสังคมในแต่ละยุคที่ส่งผลต่องานศิลปะในด้านการแสดงออกถึงเรื่องเพศอย่างชัดเจน เช่น ภาพจิตรกรรม ภาพพิมพ์ ภาพวาดประกอบหนังสือ เป็นต้น ซึ่งลักษณะของผลงานนั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามกฎหมายที่ควบคุมอย่างเข้มงวด นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสำนักศิลปินที่ผลิตภาพซุนกะ เช่น สำนักศิลปินโคะคุไซ ซึ่งมีการอธิบายถึงบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา

จากข้อมูลนี้ผู้ศึกษาได้ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาพซุนกะของสำนักศิลปินอุตะกะวะ

2.เอกสารที่เกี่ยวกับศิลปิน Aya Takano

Takano,Aya. “Aya Takano.” In *Drop Dead Cute* 2002: 88-101.

หนังสือเล่มนี้ได้รับรวบรวมผลงานของศิลปินชาวญี่ปุ่นในสมัยใหม่ไว้สิบท่าน ซึ่งศิลปินทุกท่านนั้นล้วนแล้วแต่เป็นผู้หญิงทั้งสิ้น โดยผลงานนั้นเป็นผลงานที่มีแรงผลักดันมาจากสองศิลปินชื่อดัง คือ Takashi Murakami และ Yoshitomo Nara ซึ่งนำผลงานของทั้งสองท่านมารวมกันกลายเป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์กับความจริงบางอย่างที่ซ่อนความน่ากลัวไว้ในความสวยงามและพลังอำนาจ ศิลปินสิบท่านที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้ เช่น Makiko Kudo, Chiho Aoshima, Yuko Murata และ Aya Takano

ซึ่งผู้ศึกษาได้ประโยชน์จากหนังสือในบทที่เป็นผลงานของ Aya Takano ซึ่งประกอบไปด้วยรูปภาพและบทสัมภาษณ์สั้นๆเกี่ยวกับผลงานของเขา

Pilcher,Tim. *Erotic Comics:A Graphic History*. Cambridge:ILEX, 2008.

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับงานเขียนการ์ตูนอีโรติกของยุคต่างๆ เช่น ยุคก่อนประวัติศาสตร์ หรือในสมัยสงครามโลกครั้งที่1 และสมครามโลกครั้งที่2 เป็นต้น ซึ่งจะมีผลงานของนักวาดการ์ตูนที่มีชื่อเสียงในระดับสากลมากมาย เช่น John Willie, Harvey Kurtzman เป็นต้น ซึ่งในส่วนที่เป็นของประเทศญี่ปุ่นจะกล่าวถึงในช่วงยุคเอโดะ ตั้งแต่ ปี1603-1898

ส่วนที่ผู้ศึกษาจะนำไปใช้ประโยชน์คือเรื่องภาพพิมพ์อีโรติก หรือWoodblock Prints ในยุคแรกเริ่มของประเทศญี่ปุ่น

โอดาคุ.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก. <http://th.encyclopedia.info/wiki/โอดาคุ>

บทความนี้ได้อธิบายความหมายของคำว่าวัฒนธรรมโอดาคุ ว่าเป็นชื่อเรียกของกลุ่มบุคคลที่หลงใหลคลั่งไคล้อยู่ในโลกของการ์ตูน จนไม่สามารถแยกแยะระหว่างหญิงสาวที่เป็นตัวการ์ตูนกับหญิงสาวในโลกแห่งความเป็นจริงออกจากกันได้ พร้อมทั้งบอกถึงประวัติศาสตร์ที่มาของคำว่าโอดาคุ ซึ่งกล่าวกันว่ามาจากชื่อของชายชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งคลั่งไคล้ในการ์ตูนมากจนถึงขั้นกลายเป็นคนที่สติไม่สมประกอบ แล้วกระทำการกักขังนักเรียนหญิงคนหนึ่งไว้แล้วเลียนแบบการกระทำในการ์ตูน จนกลายเป็นคดีที่ดังขึ้นมา รวมถึงลักษณะของบุคคลที่มีลักษณะเป็นโอดาคุด้วย

ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้ในการอธิบายเกี่ยวกับผลงานของ Aya Takano ซึ่งมี
ความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมโอตาคุนี้อยู่ด้วย

Aya Takano.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

http://en.wikipedia.org/wiki/Aya_Takano

บทความนี้ได้บอกเล่าถึงประวัติของ Aya Takano ซึ่งเป็นชีวิตตั้งแต่ก่อนมาเป็นศิลปิน จึงมี
ทั้งมีทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ความสนใจในวัยเด็ก วิธีการดำเนินชีวิต รวมถึงแรงบันดาลใจที่ทำให้
อยากเป็นศิลปิน จนกระทั่งมาเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันซึ่งได้รวบรวมผลงานต่างๆมากมาย
ตั้งแต่เริ่มเป็นนักเขียนถึงถึงผลงานชิ้นล่าสุด รวมถึงงานจัดแสดงผลงานของเขาที่ถูกนำไปแสดงทั่วโลก

ผู้ศึกษาได้ใช้ข้อมูลตรงนี้ในการทำประวัติเกี่ยวกับ Aya Takano

ฉัตรชัย อรรถปักษ์. **องค์ประกอบศิลปะ**. กรุงเทพมหานคร: วทิตยพัฒน์, 2548.

หนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงความหมายขององค์ประกอบศิลป์ ว่าเป็นการนำเอาส่วนประกอบ
ต่างๆ ที่เป็นส่วนสำคัญซึ่งประกอบไปด้วย จุด สายเส้น การลงสี น้ำหนักของการลงสีที่อ่อนจนสีที่แก่
พื้นผิวหรือรูปร่าง รูปทรง ซึ่งทั้งหมดคือส่วนประกอบย่อยๆ ที่ทำให้เป็นผลงานที่มีความงดงามที่ลงตัว
ขึ้นมา หรือเกิดความเป็นเอกภาพที่ประสานจนกลมกลืนกลายเป็นดุลยภาพ ทำให้เกิดความสมดุล
ในผลงานที่มีจุดเด่นจนกลายเป็นจุดสนใจของผู้ชม

ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลข้างต้นนี้สามารถนำมาเป็นหลักการในการวิเคราะห์ผลงาน
ของศิลปิน Aya Takano ว่าในผลงานของเขานั้นมีการจัดองค์ประกอบศิลป์อย่างไร และเกิด
ความสวยงามที่เป็นความลงตัวที่เรียกว่าดุลยภาพหรือไม่ เป็นต้น

บทที่ 2 ภาพพิมพ์ขุนกะในสมัยเอโดะ

ภาพพิมพ์ไม้เป็นผลงานประณีตศิลป์ที่เป็นที่ชื่นชมในหมู่สามัญชนทั่วไป ภาพพิมพ์ไม้ถือกำเนิดมาจากงานจิตรกรรมพื้นบ้านโดยสกุลช่างอุคิโยะเอะ (ค.ศ.1760-1795) ที่มีชื่อเสียง คำว่า อุคิโยะเอะ หมายถึงภาพแห่งโลกมายา หรือภาพแห่งความฝันเพื่อสนุกสนาน ถือกำเนิดขึ้นในสมัยโชกุนโตกูงาวะ แม้ผู้ก่อตั้งสกุลช่างดังกล่าวจะมีเชื้อสายขุนนาง แต่ทว่าศิลปินในสกุลอุคิโยะเอะก็มักจะวาดภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสามัญชนในสมัยใหม่ ภาพดังกล่าว มักเป็นภาพเล่าเรื่องชีวิตของชนชั้นกลางและชั้นต่ำ ใช้บรรยากาศทั้งในเมืองหลวงและในชนบทภาพเล่าเรื่องชีวิตประจำวัน ตลอดจนฉากและสถานที่ที่รู้จักกันดี แต่ภาพที่นิยมมักเป็นภาพของนักแสดงละครที่มีชื่อเสียง ภาพมุมสำราญยามเย็นและค่ำคืน เป็นต้น ภาพเหล่านี้กลายเป็นของแปลกใหม่และนิยมกันในหมู่ชนชั้นใหม่ในสังคมที่มีทุนทรัพย์

ในปลายคริสต์ศตวรรษที่17 สกุลช่างอุคิโยะเอะ แสวงหาจุดยืนใหม่ทางด้านศิลปะ ภายใต้แรงบันดาลใจจากการปฏิรูปของโชกุนโตกูงาวะ ซึ่งก็ทำให้เกิดการขยายตัวทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านวรรณกรรม ไม่ว่าจะเป็นตำนาน ประวัติศาสตร์ กาพย์กลอน ก็จะแสดงด้วยภาพเล่าเรื่อง แนวโน้มความต้องการขยายตัวไปยังแผ่นภาพพิมพ์ขนาดใหญ่ที่ใช้แขวนเพื่อการจัดแสดง หรืองานแกะไม้เป็นภาพเล่าเรื่องทางศาสนา สมุดภาพทางศิลปะ และหนังสือพฤกษศาสตร์ เป็นต้น ผลงานเหล่านี้กลายเป็นแรงบันดาลใจที่นำไปสู่ภาพพิมพ์ไม้ในศตวรรษต่อมา และศิลปินแห่งสกุลช่างอุคิโยะเอะจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อได้ผลิตงานภาพพิมพ์ไม้

วิวัฒนาการของภาพพิมพ์ขุนกะในสมัยเอโดะ

ภาพพิมพ์ไม้เริ่มจากภาพเอกรงค์ (สีมิชิริเอะ) มาเป็นภาพพิมพ์ลายเส้นรอบนอกเดินด้วยสีดำ และตามด้วยสีเพียงสองสีในระยะแรก (ค.ศ.1740) และพัฒนาเรื่อยมาจนเป็นภาพจำหลักลายและพิมพ์หลายสี (นิชิกิเอะ) ในปีค.ศ.1765 บางครั้งมีมากกว่าสิบสีศิลปินที่สำคัญ มิซูซึกิ ฮารุโนบุ (ค.ศ. 1742-1777) เขาเป็นผู้ริเริ่มกรรมวิธีพิมพ์ภาพหลายสี และเป็นผู้ชำนาญในการจำหลักภาพหญิงสาวในชีวิตประจำวันด้วยบรรยากาศที่ดื่มด่ำด้วยอารมณ์กวี คิตะกะวะ อุทามาโระ(ค.ศ.1753-1806) ผู้ชำนาญการวาดภาพความงามของหญิงสาวโดยไม่ใช้ลายเส้นแสดงกรอบหน้า ในขณะที่ซารากุในการ

จำหลักภาพตัวละคร โดยแสดงอารมณ์และความรู้สึกออกทางใบหน้าและในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 (ประมาณ ค.ศ.1789-1800) เป็นช่วงที่สกุลช่างอูคิโอเอะพัฒนาและรุ่งเรืองถึงจุดสูงสุด ภายหลังจากนี้ภาพพิมพ์ไม้ก็เสื่อมลงเป็นลำดับ และในช่วงนี้เอง เกิดมีนักวาดภาพภูมิภาพที่ยิ่งใหญ่สองคน คือ คัตสึชิเกะ โอะกะกุไซ (ค.ศ.1760-1849) ผู้ทำงานศิลปะภายใต้อิทธิพลจากตะวันตก และอันโด ฮิโรชิเกะ (ค.ศ.1797-1858) เขาทั้งสองได้ผลิตผลงานภาพภูมิภาพไว้มากมาย เช่น ภาพภูเขาไฟฟูจิสามสิบหกมุมที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก และภาพทิวทัศน์มองจากสถานีโตโตโด เป็นต้น

ลักษณะของภาพพิมพ์ในสมัยเอโดะ

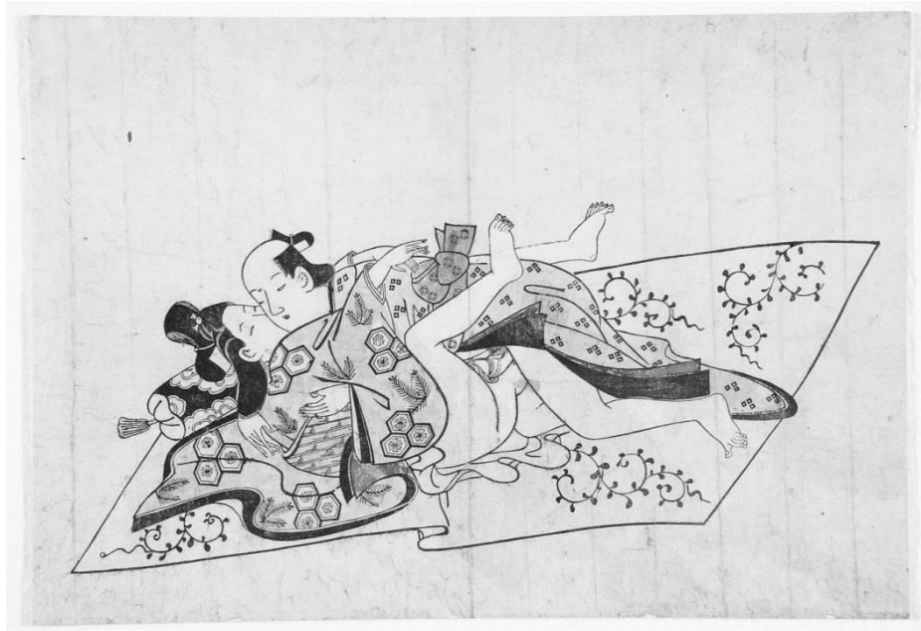
ภาพพิมพ์อูคิโอเอะโดยทั่วไปแล้ว จะมีลักษณะราบแบน 2 มิติ และยังมีการจัดองค์ประกอบแบบตลกขบขัน ซึ่งเป็นการนำเสนอแบบตัดทอนและนำมาขยายอีกทีหนึ่ง การจัดองค์ประกอบของภาพพิมพ์อูคิโอเอะมีรูปแบบสำคัญคือ ส่วนใต้ของภาพจะเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ผู้ชมมากที่สุด และส่วนที่อยู่เหนือของภาพจะเป็นส่วนที่อยู่ไกลออกไปจากผู้ชม

ส่วนการใช้สีในภาพพิมพ์อูคิโอเอะนั้น จะเป็นการใช้สีที่แบนราบและสดใสมากที่สุด ที่เรียกว่าการใช้สีที่แบนราบในที่นี้ หมายถึง ไม่มีการผสมให้เกิดแสงเงาเพื่อเพิ่มความสมจริงดังเช่นภาพวาดฝั่งตะวันตก แต่เป็นการลงสีไปในพื้นที่ไม้แกะตามแม่แบบ หากต้องการสีเพิ่มก็ต้องเพิ่มจำนวนแม่พิมพ์ไม้ตามสี

ลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งในภาพพิมพ์อูคิโอเอะอีกสิ่งหนึ่ง คือการตัดเส้นโดยใช้สีดำ ซึ่งการตัดเส้นทำให้มีเพียงสีพื้นและเส้นดำในการบอกตำแหน่งต่างๆ เช่น ตา จมูก ลายผ้า การทำเช่นนี้ทำให้ภาพพิมพ์อูคิโอเอะดูสะอาดตา และสีที่ใช้ทำให้ดูราบเรียบยิ่งขึ้นอีกด้วย การวางสีใกล้ชิดกันของวัตถุในภาพเพื่อเป็นการเน้นสีของวัตถุและเพิ่มความเด่นชัดให้กับภาพ จึงพบว่าภาพพิมพ์อูคิโอเอะนั้น นิยมใช้สีคู่ตรงข้ามกันระหว่างตัววัตถุและสีพื้น (จิรายุ พงษ์วรุตม์, 2551)

วิเคราะห์ภาพพิมพ์ชุนกะในสมัยเอโดะ

1. ผลงานของอิชิคาวะ โมโรโนบุ (hishikawa moronobu) ค.ศ.1618-1694

ภาพที่ 1 ภาพ Shunga ของอิชิคาวะ โมโรโนบุ

(ที่มา: <http://www.zacke.at/de/eintrag/2053/bildkunst-ostasiatischer-kulturkreis-hishikawa-moronobu>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน สีขาวดำ ตัวละครอยู่ตรงกลางค่อนข้างทางด้านล่างของภาพ ไม่มีพื้นหลัง

สี : เป็นสีขาวดำ ใช้การลงสีเข้มอ่อนตามส่วนต่างเพื่อแยกสัดส่วน และใส่ลายเส้นสีดำในการตัดขอบรูป เช่น ใบหน้า ตา จมูก ปาก ทรงผม รวมถึงเสื้อผ้าที่สวมใส่

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอกสัดส่วนว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก และปาก ทรงผมของฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการจัดทรงเกล้าผมและใช้ปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบตั้งผมและมีจุกอยู่ด้านหลัง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย ทั้งหญิงและชายสวมใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน ลายของเสื้อผ้าใช้ลวดลายจากธรรมชาติ เช่น ลายต้นหญ้าในเสื้อของฝ่ายหญิง และมีการใช้รูปทรงเรขาคณิต เช่น ทรงสี่เหลี่ยม ทรงหกเหลี่ยม มาวาดประกอบกับเป็นลวดลายของเสื้อผ้า

ลักษณะอวัยวะเพศไม่ชัดเจน เพราะอยู่ในขณะที่ฝ่ายชายกำลังสอดใส่อยู่ในอวัยวะเพศของฝ่ายหญิง

ฉาก : ลักษณะเหมือนวาดลงบนกระดาษเปล่า ไม่มีฉากหลัง มีเพียงอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีลักษณะคล้ายพรมที่ทั้งคู่นอนอยู่ด้านบน ซึ่งน่าจะเป็นในที่ร่ม เช่น ในห้อง

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่าการยกศีรษะขึ้นจากหมอน แล้วโอบฝ่ายชาย แล้วหอมที่แก้มของฝ่ายชายอยู่ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของฝ่ายหญิงที่กำลังเร่าร้อน

ภาพที่ 2 ภาพ Shunga ของอิชิคาวะ โมโรโนบุ

(ที่มา: <http://ukiyo-e.org/image/honolulu/7566>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน สีขาวดำ ภาพในส่วนล่างจะเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ผู้ชมมากที่สุด จากภาพก็คือ พุ่มไม้ ส่วนบนจะอยู่ห่างออกไป ซึ่งก็คือคู่ชายหญิงที่กำลังเล้าโลมกันในภาพนี้มีลักษณะเหมือนกับว่า คู่หญิงชายนี้กำลังมีเพศสัมพันธ์กับแบบลับๆ อยู่ด้านหลังของพุ่มไม้นั้น

สี : เป็นสีขาวดำ ใช้การลงสีเข้มอ่อนตามส่วนต่างเพื่อแยกสัดส่วน และใส่ลายเส้นสีดำในการตัดขอบรูป เช่น ใบหน้า ตา จมูก ปาก ทรงผม รวมถึงเสื้อผ้าที่สวมใส่

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอกลักษณะว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก และปาก ทรงผมของฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการจัดทรงเกล้าผมและใช้ปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายผมยาวสีดำและมีการรวบผมและมีจุกอยู่ด้านหลัง

ลักษณะเครื่องแต่งกาย ทั้งหญิงและชายสวมใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน ลายของเสื้อผ้าใช้ลวดลายจากธรรมชาติ เช่น ลายดอกไม้

ฉาก : พื้นหลังว่างเปล่า มีลักษณะคล้ายควันไฟ และตาอยู่ด้านหลัง ด้านหน้ามีพุ่มดอกไม้และโหนดหิน น่าจะเป็นในสวน

อารมณ์ : ใบหน้าของทั้งคู่นิ่งเฉย ดูไม่มีอารมณ์ แต่เมื่อสังเกตที่ฝ่ายหญิงมีการนำผ้ามาปิดปาก ทำให้รู้สึกวากำลังเขินอาย

ภาพที่ 3 ภาพ Shunga ของฮิชิกาวะ โมโรโนบุ

ที่มา: ukiyo-e, Hishikawa Moronobu, [Online] accessed 25 April 2015. Available from <http://ukiyo-e.org/image/honolulu/7566>

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ใช้สีส่วนใหญ่เป็นสีชาวดำ ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายนอนอยู่ในลักษณะขวางเป็นแนวนอนค่อนข้างไปทางขวามือของผู้ชม เหมือนกับหันข้างให้ผู้ชมโดยฝ่ายหญิงอยู่ด้านบนของฝ่ายชาย ลักษณะท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิด ประสานกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีเดียวคือสีดำ จะใช้สีอื่นเพียงเล็กน้อย คือ สีแดงในส่วนของชาย เสื้อผ้าของฝ่ายหญิง และสีเหลืองที่ใช้ในลายเสื้อของฝ่ายชาย ภาพทั้งหมดใช้ลายเส้นสีดำมีน้ำหนักในการตัดเส้นของทุกส่วนในรูป เช่น เสื้อผ้า ใบหน้า ทรงผม รวมถึงฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด คิ้วโก่งคล้ายคันศร จมูกใหญ่ ปากเล็ก และผมฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการรวบไว้แบบหลวมๆ มีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม ฝ่ายหญิงอยู่ในชุดกิโมโน ส่วนฝ่ายชายเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้าสวมอยู่

ลักษณะของรูปร่าง ช่วงล่างของทั้งคู่สั้นกว่าช่วงบน กล่าวคือมีลักษณะขาที่สั้น ไม่สมส่วนกับช่วงบนของร่างกาย ทำให้ดูไม่สมจริง

ลักษณะอวัยวะเพศไม่ชัดเจน เพราะอยู่ในขณะที่ฝ่ายชายกำลังสอดใส่อยู่ในอวัยวะเพศของฝ่ายหญิง

ฉาก : มีลักษณะเป็นห้อง ทั้งคู่นอนอยู่บนพรม มีโต๊ะ ตะเกียง หนังสือ และเครื่องถ้วยเป็นอุปกรณ์ประกอบฉาก

อารมณ์ : ถ้าสังเกตจากใบหน้าของฝ่ายชายจะดูนิ่งเฉย เหมือนกับไม่มีอารมณ์ และมีการจ้องมองไปยังอวัยวะเพศของตนเอง

ภาพที่ 4 ภาพ Shunga ของอิชิคาว่าะ โมโรโนบุ

(ที่มา: <http://ukiyo-e.org/image/honolulu/7566>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน สีขาวดำ ฝายหญิงและฝายชายนอนอยู่ในลักษณะขวางเป็นแนวนอนหันข้างให้ผู้ชมโดยฝายหญิงอยู่ด้านบนของฝายชาย ลักษณะท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิด ประสานกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีเดียวคือสีดำ แล้วใช้การไล่ระดับสี แรเงาในส่วนต่างๆ

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด คิ้วโก่งคล้ายคันศร จมูกใหญ่ ปากเล็ก และผมฝายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการรวบไว้แบบหลวมๆ มีปิ่นปักผม ส่วนฝายชายมีการรวบผม ฝายหญิงอยู่ในชุดกิโมโน ส่วนฝายชายเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้าสวมอยู่

ลักษณะของรูปร่าง ช่วงล่างของทั้งคู่สั้นกว่าช่วงบน กล่าวคือมีลักษณะขาที่สั้น ไม่สมส่วนกับช่วงบนของร่างกาย ทำให้ดูไม่สมจริง

ลักษณะอวัยวะเพศชายมีขนาดใหญ่ เป็นเส้นตรงยังไม่มีรายละเอียดมากนัก

ฉาก : มีลักษณะเป็นห้อง ทั้งคู่นอนอยู่บนพื้นที่ปูด้วยพรม ด้านหลังเป็นผนัง เห็นต้นไม้อยู่ด้านนอก ในห้องมีราวที่แขวนเสื้อของฝายชายเอาไว้ และมีฉากกั้นห้องอยู่ทางด้านล่างซ้ายของภาพ ถัดมามีตาบหนึ่งเล่มวางนอนอยู่

อารมณ์ : ถ้าสังเกตจากใบหน้าของฝายชายจะดูนิ่งเฉย เหมือนกับไม่มีอารมณ์

ภาพที่ 5 ภาพ Shunga ของฮิชิกาวะ โมโรโนบุ

(ที่มา:<http://wikimapia.org/27534931/Hishikawa-Moronobu>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน สีส่วนใหญ่ของภาพเป็นขาวดำ อยู่กึ่งกลาง มีตัวละครสาวคน คือชายหญิงคู่หนึ่งที่กำลังนอนอยู่ และหญิงอีกหนึ่งที่กำลังยืนอยู่

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีเดียวคือสีดำ จะใช้สีอื่นเพียงเล็กน้อย คือ สีเสื้อผ้าของฝ่ายหญิงทั้งสองที่ใช้สีโทนเย็น คือ สีฟ้า และสีเขียวภาพทั้งหมดใช้ลายเส้นสีดำมีน้ำหนักในการตัดเส้นของทุกส่วนในรูป เช่น เสื้อผ้า ใบหน้า ทรงผม รวมถึงฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย มีลักษณะคล้ายกันมาก ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด คิ้วโค้งคล้ายคันศร จมูกใหญ่ ปากเล็ก ต่างกันที่ทรงผม คือ ผมฝ่ายหญิงมีสีดำยาวมีการรวบจัดทรงดัดยใช้ปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม ฝ่ายหญิงอยู่ในชุดกิโมโน ส่วนฝ่ายชายเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้าสวมอยู่

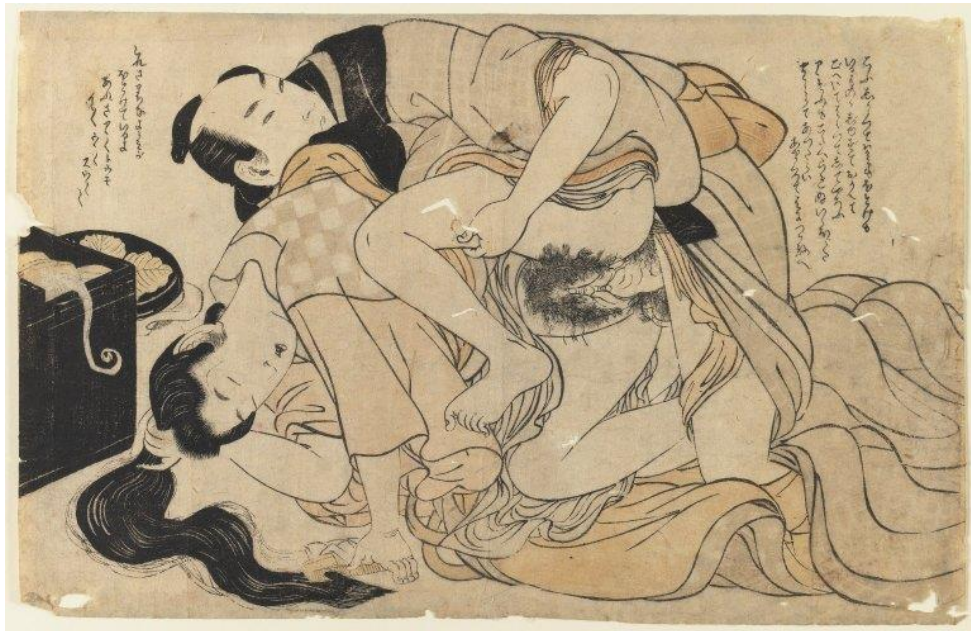
ลักษณะของรูปร่าง ช่วงล่างของฝ่ายชายสั้นกว่าช่วงบน กล่าวคือมีลักษณะขาที่สั้น ไม่สมส่วนกับช่วงบนของร่างกาย ทำให้ดูไม่สมจริง

ลักษณะอวัยวะเพศมีขนาดใหญ่เกินจริง สังเกตได้จากมือของฝ่ายหญิงที่จับอยู่นั้นมีขนาดเล็กมาก

ฉาก : คู่หญิงชายนอนอยู่บนพรม ถ้าสังเกตจากบริบทจะเห็นว่าฝ่ายหญิงกำลังปรนเปรอฝ่ายชาย และจากการแต่งตัวของฝ่ายหญิงแล้วนั้น น่าจะเป็นห้องในสถานเรีงรมย์แห่งหนึ่ง

อารมณ์ : ถ้าสังเกตจากใบหน้าของฝ่ายชายจะดูนิ่งเฉย และทั้งคู่กำลังมองไปที่หญิงสาวที่ยืนอยู่

2.ผลงานของคิตะงะวะ อุตะมะโระ (Kitagawa Utamaro) ค.ศ.1753-1806

ภาพที่ 6 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ

(ที่มา: <http://commons.wikimedia.org/>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ฝ่ายหญิงอยู่ในลักษณะนอนคุกเข้าก้มหน้ามือจับผมเอาไว้ ส่วนฝ่ายชายอยู่บนตัวของฝ่ายหญิง มีอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงยื่นข้างหนึ่ง

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือ มีสีเดียวแล้วไล่ระดับของสีเอา สีที่ใช้คือสีโทนน้ำตาลอ่อนๆ เหมือนกับสีของ
กระดาษ ส่วนเส้นผม และการตัดขอบของรูปภาพทั้งหมดเป็นสีดำ

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำ คิ้วหน้า จมูกโต ปากเล็ก
สีแดงระเรื่อ และทรงผมของฝ่ายหญิงปล่อยยาวเป็นสีดำสสวยแล้วใช้มือข้างหนึ่งจับไว้ ส่วนฝ่ายชาย
ศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม และทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายอยู่ในลักษณะสวมเสื้อผ้าทั้ง
สองคน

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่น
ของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น บริเวณช่องคลอด ส่วน
อวัยวะเพศของฝ่ายชายก็มีขนาดใหญ่เกินจริง และมีการใส่รายละเอียดเพื่อความสมจริง เช่น รอย
หยักของส่วนบนของอวัยวะเพศ

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเรียบ มีตัวหนังสือเขียนอยู่ด้านหลังทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวาของภาพ

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่าการนำผ้าขึ้นมาปิดปาก ปลายเท้าจิกงอ แสดง
ให้เห็นถึงอารมณ์ที่กำลังรู้สึกเสียใจหรือเศร้า เนื่องจากมีการสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไป

ภาพที่ 7 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ

(ที่มา: <http://www.ohmigallery.com/DB/ItemDetail.asp?item=8213>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ฝ่ายหญิงอยู่ในลักษณะกึ่งนั่งกึ่งนอน ฝ่ายชายอยู่ในลักษณะคุกเข่าโน้มตัวมาทางฝ่ายหญิง

สี : มีการใช้สีโทนร้อนตัดกับโทนเย็น คือฝ่ายหญิงเสื้อผ้าจะใช้สีสด อย่างเช่น สีแดง สีชมพู สีม่วง ส่วนฝ่ายชายจะใช้สีโทนเย็น อย่างสีฟ้า เป็นต้น

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำ คิ้วหน้า จมูกโต ปากเล็ก สีแดงระเรื่อ และทรงผมของฝ่ายหญิงมีการรวเกล้าขึ้นเก็บเป็นทรง มีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวผม และทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายอยู่ในลักษณะสวมเสื้อผ้าทั้งสองคน ฝ่ายชายสวมถุงเท้าสีแดง

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น บริเวณช่องคลอด ส่วนอวัยวะเพศของฝ่ายชายก็มีขนาดใหญ่เกินจริง และมีการใส่รายละเอียดเพื่อความสมจริง เช่น รอยหยักของส่วนบนของอวัยวะเพศ

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเรียบ ด้านหลังมีกล่องไม้ที่ใส่ฟูกันและตลับหมึกเอาไว้ น่าจะเป็นในห้องเขียนหนังสือ

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่าการนำผ้าขึ้นมาปิดปาก ปลายเท้าจิกอ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่กำลังรู้สึกเสียวเกร็ง เนื่องจากมือของฝ่ายชายนั้นวางอยู่ตรงอวัยวะเพศของฝ่ายหญิง

ภาพที่ 8 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ

(ที่มา: <http://www.ohmigallery.com/DB/ItemDetail.asp?item=8213>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ฝ่ายหญิงอยู่ในลักษณะนอนคุกเข่าคว่ำหน้าหันไปทางฝ่ายชายที่กำลังนั่งยึดขาไปทางด้านหน้าของฝ่ายหญิง

สี : มีการใช้สีโทนร้อนตัดกับโทนเย็น คือฝ่ายหญิงเสื้อผ้าจะใช้สีสด อย่างเช่น สีแดง สีชมพู สีม่วง ส่วนฝ่ายชายจะใช้สีโทนเย็น อย่างสีฟ้าคราม เป็นต้น

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำ คิ้วหน้า จมูกโต ปากเล็ก สีแดงระเรื่อ และทรงผมของฝ่ายหญิงมีการรวบเกล้าขึ้นเก็บเป็นทรง มีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม และทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายอยู่ในลักษณะสวมเสื้อผ้าทั้งสองคน

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายชายชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น รอยหยักของอวัยวะเพศรวมไปถึงเส้นเลือดที่ปูดขึ้นมาด้วย

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเขียว คือเป็นสีม่วงอมเทา

ภาพที่ 9 ภาพ Shunga ของคิตะงะวะ อุตะมะโระ

(ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/154811305914657262/>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ฝ่ายหญิงอยู่ในลักษณะกึ่งนั่งกึ่งนอน ฝ่ายชายอยู่ในลักษณะคุกเข่าโน้มตัวมาทางฝ่ายหญิง

สี : มีการใช้สีโทนร้อนทำให้ภาพดูสดใสมีชีวิตชีวา เห็นได้จากสีของเสื้อผ้าที่มีทั้งสีชมพู สีม่วง สีเหลือง ตลอดจนพื้นสีเขียว

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำ คิ้วบาง จมูกโต ปากเล็ก และทรงผมของฝ่ายหญิงมีการรวบเกล้าขึ้นเก็บเป็นทรง มีปิ่นปักผมปักอยู่หลายอัน ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม และทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายอยู่ในลักษณะสวมเสื้อผ้าทั้งสองคน

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น บริเวณช่องคลอด ส่วนอวัยวะเพศของฝ่ายชายก็มีขนาดใหญ่เกินจริง และมีการใส่รายละเอียดเพื่อความสมจริง เช่น รอยหยักของส่วนบนของอวัยวะเพศ

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเรียบ มีตัวหนังสือเขียนอยู่จำนวนหนึ่ง และถ้าสังเกตจากหมอนที่วางอยู่จึงน่าจะเป็นห้องนอน

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่าการนำผ้าขึ้นมาปิดปาก ปลายเท้าจิกงอ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่กำลังรู้สึกเสียใจ และอาการที่ฝ่ายชายเลียมือของตัวเองนั้นแสดงอารมณ์ของความสนุก ไร้ใจ ตื่นเต้น

3.ผลงานของคัตสึชิเกะ โฮะกุไซ katsushika Hokusai ค.ศ.1760-1849

ภาพที่ 10 ภาพพิมพ์แนวชุนกะของคัตสึชิเกะ โฮะกุไซ

(ที่มา:https://cookingnovel.files.wordpress.com/2014/04/hokusai_shunga)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ภาพในส่วนล่างจะเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ผู้ชมมากที่สุด ส่วนบนจะอยู่ห่างออกไป ในภาพนี้มีลักษณะเหมือนกับว่าผู้หญิงนั้นนอนหันหน้าและยื่นขามาทางผู้ชม ท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิด ประสานกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ

สี : ใช้สีโทนอ่อน ไม่ฉูดฉาด จะเห็นได้ว่าสีของพื้นหลังของภาพกับสีผิวของตัวบุคคลนั้นใกล้เคียงกันมาก

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและชายนั้นมีลักษณะคล้ายกัน ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอกสัดส่วนว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก และปาก เท่านั้น ส่วนที่ทำไมใหญ่แยกว่าเป็นหญิงหรือชายได้นั้นอยู่ที่ทรงผม ฝ่ายหญิงผมจะยาวมีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น บริเวณช่องคลอด ส่วน

อวัยวะเพศของฝ่ายชายก็มีขนาดใหญ่เกินจริง และมีการใส่รายละเอียดเพื่อความสมจริง เช่น รอยหยักของส่วนบนของอวัยวะเพศ

ลักษณะการแต่งกายเสื้อผ้าของทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายนั้นมีลวดลายที่สวยงาม แต่เป็นธรรมชาติไม่หรูหรา ใช้เพียงลายเส้นวาดเป็นตาราง สีของเสื้อผ้าฝ่ายหญิงจะเป็นสีน้ำตาลอ่อนที่กลมกลืนไปกับสีผิว ส่วนฝ่ายชายสีจะเป็นสีแดง แสดงถึงอารมณ์ที่เร้าร้อน และใช้เส้นรอยยับเพื่อแสดงถึง มิติของชั้นของเสื้อผ้าว่ามีหลายชั้น และใช้สีที่เข้มขึ้นอีกนิดหน่อย

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเขียว ไม่บ่งบอกถึงสถานที่โดยตรง แต่จะมีการวาดอุปกรณ์ประกอบฉาก จากในภาพก็จะเห็นเป็นฉากกั้นห้องที่มีผ้าสีด้าพาดอยู่ ทำให้ทราบว่าเป็นการร่วมรักในห้อง

ภาพที่ 11 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิเกะ โฮะกุไซ

(ที่มา: <https://cookingnovel.wordpress.com/tag/kitagawa-utamaro>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ภาพในส่วนล่างจะเป็นส่วนที่อยู่ใกล้ผู้ชมมากที่สุด ส่วนบนจะอยู่ห่างออกไป ในภาพนี้มีลักษณะเหมือนกับว่าฝ่ายหญิงนั้น

นอนหันศีรษะเอียงมาทางผู้ชม ลักษณะท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิด ประสานกันเป็น
หนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีเดียวแล้วลงน้ำหนักอ่อนแก่หลายระดับเพื่อทำให้เกิดความกลมกลืน เห็นได้
จากตัวของปลาหมึกยักษ์ที่ใช้สีโทนส้มน้ำตาลเพียงสีเดียว

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิง ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอกสัดส่วนว่าเป็น คิ้ว
ตา จมูก และผมมีสีดำยาวสลวย มีการรวบไว้แบบหลวมๆ ส่วนทางด้านของปลาหมึกนั้นมีการวาดตา
สีดำกลมโต ลายเส้นของหัวปลาหมึกมีลักษณะพลิ้วไหวเหมือนคลื่น รวมไปถึงหนวดของปลาหมึกด้วย
ซึ่งในภาพนี้ปลาหมึกนั้นเปรียบเสมือนผู้ชายที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงที่อยู่ในสภาพเปลือย
เปล่า

ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่ องค์กรประกอบของอวัยวะเพศมี
รายละเอียด คือ มีเส้นขน มีการวาดช่องคลอด เป็นต้น

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเรียบ และมีตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นเขียนอยู่เต็มพื้นหลัง ซึ่งไม่บ่งบอกถึงสถานที่
โดยตรง แต่มีการวาดลักษณะคล้ายขีดหินสีน้ำตาลดำขนาดใหญ่อยู่ตรงกลาง และเมื่อพิจารณาจาก
ลายเส้นที่พลิ้วไหวของตัวปลาหมึก ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการร่วมรักระหว่างคนกับสัตว์ในทีกลางแจ้ง
ซึ่งน่าจะเป็นใต้ทะเล

ภาพที่ 12 ภาพพิมพ์แนวขุนกะของคัตสึชิกะ โอะซะกุไซ

(ที่มา: <https://jornaldoporaio.wordpress.com>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายนอนอยู่ในลักษณะขวางเป็นแนวนอนเต็มรูปภาพ เหมือนกับหันข้างให้ผู้ชม ลักษณะท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิด ประสานกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ

สี : ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีเดียวแล้วลงน้ำหนักอ่อนแก่หลายระดับเพื่อทำให้เกิดความกลมกลืน ฝ่ายหญิงกับฝ่ายชายมีสีผิวที่เป็นสีเดียวกันแต่ฝ่ายชายจะสีเข้มกว่าฝ่ายหญิงขึ้นมานิดหน่อย

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อออกสัดส่วนว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก ส่วนปากของฝ่ายชายอยู่ในลักษณะแลบลิ้นจึงใช้สีออกเป็นสีแดงอ่อนๆ และผมฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการรวบไว้แบบหลวมๆ มีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบผม และทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายอยู่ในลักษณะเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้าทั้งสองคน

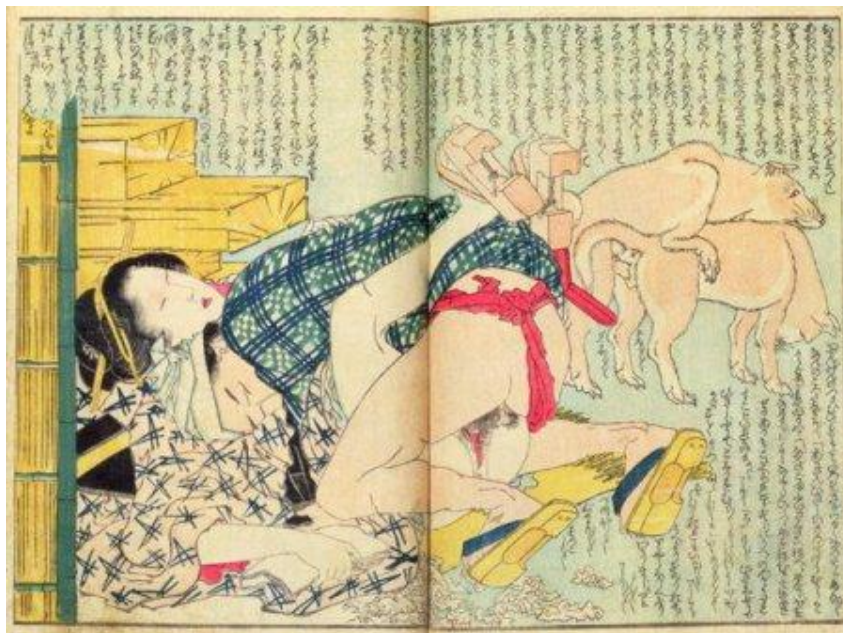
ลักษณะอวัยวะเพศของฝ่ายหญิงที่ชัดเจน และมีขนาดใหญ่เกินจริง ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ และรายละเอียดของอวัยวะเพศนั้นวาดเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน เช่น บริเวณช่องคลอด ส่วน

อวัยวะเพศของฝ่ายชายก็มีขนาดใหญ่เกินจริง และมีการใส่รายละเอียดเพื่อความสมจริง เช่น รอยหยักของส่วนบนของอวัยวะเพศ

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเขียว และมีตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นเขียนอยู่ด้านหลัง ซึ่งไม่บ่งบอกถึงสถานที่โดยตรง แต่มีการวาดอุปกรณ์ประกอบฉากลักษณะคล้ายพรมปูอยู่ที่พื้น ซึ่งบ่งบอกถึงสถานที่ว่าเป็นในร่มนั่นก็คือในห้อง

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่ามีลักษณะของการเกร็งกล้ามเนื้อ กล่าวคือ มือของฝ่ายหญิงได้กอดรัดขาของฝ่ายชายไว้แน่น ส่วนมืออีกข้างหนึ่งมีการจับที่อวัยวะเพศชายในลักษณะที่มือหงิก เท้าทั้งสองข้างชี้ขึ้นไปด้านบน ปลายเท้ามีลักษณะหงิกงอ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ หรือที่เรียกว่า จุดสุดยอด

ภาพที่ 13 ภาพพิมพ์แนวชุนกะของคัตสึชิเกะ โอะกะกุไซ

(ที่มา: <https://jornaldoporao.wordpress.com>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ แบ่งเป็น 2 คู่ คู่แรกคือฝ่ายหญิงและฝ่ายชายนอนทับกันอยู่ ลักษณะท่าทางการมีเพศสัมพันธ์เป็นแบบแนบชิดประสานกันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดเอกภาพ อีกส่วนเป็นสุนัขหนึ่งคู่ที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กันอยู่ด้านหลังถัดไปจากคู่หญิงชาย

สี : มีการใช้สีที่สดขึ้นกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รองเท้า รวมไปถึงอุปกรณ์ประกอบฉากที่ใช้สีเหลืองส้ม เหมือนกับสีของไม้ ส่วนร่างกายของหญิงชายยังสีเดียว คือ สีขาวนวล สุนัขที่ใช้สีเอกรงค์คือเป็นสีเดียวกันทั้งสองตัว ซึ่งสีเป็นโทนสีเดียวกับผิวคนแต่เข้มขึ้นในอีกระดับหนึ่ง

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอก สัดส่วนว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก ตาของทั้งหญิงชายเป็นเส้นสีดำเส้นเดียว เหมือนกับว่าหลับตาอยู่ และผม ฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการรวบขึ้นและ มีปิ่นปักผม ส่วนฝ่ายชายไม่เห็นทรงผมเนื่องจากมีผ้าปิด อยู่

ลักษณะเครื่องแต่งกาย ทั้งหญิงและชายสวมใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน ลายของเสื้อผ้าเป็นเส้นตัดกันเป็นตาราง ใช้สีน้ำเงินทั้งสองคน ทั้งสองสวมใส่รองเท้าไม้ทั้งคู่

ลักษณะอวัยวะเพศไม่ชัดเจน เพราะอยู่ในขณะที่ฝ่ายชายกำลังสอดใส่อยู่ในอวัยวะเพศของฝ่ายหญิง สุนัขก็เช่นเดียวกันอยู่ในท่าทางที่ตัวผู้คร่อมอยู่ด้านบนของตัวเมียและสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไป

ฉาก : พื้นหลังจะเป็นสีเขียว และมีตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นเขียนอยู่เต็มพื้นหลัง ซึ่งไม่บ่งบอกถึงสถานที่โดยตรง แต่มีการวาดอุปกรณ์ประกอบฉากลักษณะคล้าย ประตูที่ทำจากซี่ไม้ และมีกองไม้เป็นท่อนวางกองอยู่ ถ้าพิจารณารวมกับการแต่งกายของหญิงชาย และดูจากที่ว่ามีสุนัขอยู่สองตัว ก็สรุปได้ว่าเป็นที่กลางแจ้ง

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะเห็นได้ว่ามีลักษณะของการเกร็งกล้ามเนื้อ กล่าวคือ มือของฝ่ายหญิงมีการจับผ้า เท้าทั้งสองข้างชี้ขึ้นไปด้านบน อวัยวะเพศของฝ่ายหญิงเป็นสีแดง ฝ่ายชายอยู่ในลักษณะที่ศีรษะอิงอยู่ตรงส่วนบนของฝ่ายหญิง แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของคนทั้งหมดแรง น่าจะเป็นตอนสุดท้ายของการมีเพศสัมพันธ์ นั่นคือ มีการหลั่งน้ำอสุจิเรียบร้อยแล้ว

สรุปศิลปะเชิงสังวาสของญี่ปุ่นในสมัยเอโดะ

การจัดองค์ประกอบภาพส่วนใหญ่เป็นภาพสองมิติแนวนอน มีการวางตัวละครให้อยู่ตรงกลาง และมีขนาดใหญ่เต็มภาพเป็นส่วนใหญ่ เริ่มแรกของยุคเอโดะมีการใช้สีเอกรงค์ คือเป็นสีดำเพียงสีเดียว (ภาพที่1 ,ภาพที่2 และภาพที่4) พอมายุคกลางเริ่มมีการใช้สีมากขึ้นเป็นสองสี สามสีตามลำดับ ซึ่งสีที่ใช้ก็เป็นแม่สี เช่น สีแดง สำน้าเงิน เป็นต้น(ภาพที่3 ,ภาพที่5 และภาพที่6) เส้นขอบของตัวละครและ

รูปทั้งหมดใช้เส้นสีดำในการตัดขอบ ภาพบุคคลลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย ใช้เพียงลายเส้นสีดำในการวาด เพื่อบอกสัดส่วนว่าเป็น คิ้ว ตา จมูก และปาก ซึ่งคิ้วจะมีลักษณะเป็นเส้นโค้งดวงตาเรียวยาวเล็ก จมูกเป็นสันขนาดค่อนข้างใหญ่ ปากเล็กเป็นกระจับ (ทุกภาพ) ช่วงแรกของยุคร่างกายไม่มีความสมดุล เห็นได้ชัดจากช่วงขาที่สั้นไม่สมดุลกับช่วงลำตัว (ภาพที่1 ,ภาพที่3 ภาพที่4 และภาพที่5) ทรงผมของฝ่ายหญิงมีสีดำยาวสลวย มีการจัดทรงเกล้าผมและใช้ปิ่นปักผม (ภาพที่1 ,ภาพที่2 ภาพที่3 ภาพที่4 ภาพที่5 ภาพที่7 ภาพที่8 ภาพที่9 และภาพที่13) ส่วนฝ่ายชายศีรษะจะล้านตรงกลางและมีการรวบตีผมและมีจุกอยู่ด้านหลัง(ภาพที่1 ภาพที่3 ภาพที่5 ภาพที่6 ภาพที่7 ภาพที่8 ภาพที่9 ภาพที่10 และภาพที่12) ลักษณะเครื่องแต่งกายลายของเสื้อผ้าใช้ลวดลาย ลายเส้นเป็นเส้นตรง เส้นหยัก เส้นโค้ง ต่อมามีการใช้ลวดลายจากธรรมชาติ เช่น ลายต้นหญ้าในเสื้อของฝ่ายหญิง มีการใช้รูปทรงเรขาคณิต เช่น ทรงสี่เหลี่ยม ทรงหกเหลี่ยม มาวาดประกอบกับเป็นลวดลายของเสื้อผ้า (ภาพที่1 ภาพที่2 ภาพที่3 ภาพที่4 ภาพที่5 ภาพที่6 ภาพที่7 ภาพที่8 ภาพที่9 ภาพที่10 และภาพที่13) ลักษณะอวัยวะเพศของทั้งหญิงและชายจะมีขนาดใหญ่ไม่สมดุลกับร่างกาย ซึ่งทำให้กลายเป็นจุดเด่นของภาพในทุกๆภาพ พื้นหลังส่วนใหญ่จะใสสีเพียงสีเดียว แล้วภาพส่วนมากจะมีตัวอักษรเขียนอยู่ด้านหลัง(ภาพที่5 ภาพที่6 ภาพที่9 ภาพที่10 ภาพที่11 ภาพที่12 และภาพที่13) บรรยากาศของภาพมีทั้งห้องนอน ห้องเขียนหนังสือ(ภาพที่1 ภาพที่3 ภาพที่4 ภาพที่5 ภาพที่6 ภาพที่7 ภาพที่9 ภาพที่10 และภาพที่12) รวมไปถึงที่กลางแจ้งอย่าง ในสวน หรือในโรงเก็บไม้ เป็นต้น (ภาพที่2 ภาพที่11 และภาพที่13) ด้านอารมณ์ไม่สามารถสังเกตจากสีหน้าของตัวละครได้ แต่จะสังเกตได้จากร่างกายที่แสดงออกถึงการเกร็งของกล้ามเนื้อ เช่น การหึงงอของปลายเท้า การโอบกอด หรือการสัมผัสที่อวัยวะเพศ เป็นต้น (ภาพที่1 ภาพที่6 ภาพที่9 ภาพที่12 และภาพที่13)

บทที่ 3 งานศิลปะของ Aya Takano

ประวัติ

ชื่อ อายะ ทะคะโนะ ชื่อในภาษาญี่ปุ่น タカノ綾 เพศ หญิง

เกิดวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ.1976 ที่ไซตามะ ประเทศญี่ปุ่น

ปัจจุบันอายุ 39 ปี

เป็นศิลปินแนว Superflatของญี่ปุ่นและเป็นนักวาดการ์ตูนและเขียนนิยายวิทยาศาสตร์

สำเร็จการศึกษาจาก Tama Art University

ชีวิตในวัยเด็กชอบอ่านหนังสือในห้องสมุดซึ่งเป็นของพ่อ หนังสือที่อ่านจะเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและนิยายวิทยาศาสตร์ สัตว์ที่แปลกใหม่และธรณีสัณฐานของเมือง ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของความคิดและจินตนาการที่แปลกใหม่ที่ทำให้เราได้เห็นในผลงานของเขา

ในปี 2000 Takano ได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยทามะศิลปะในกรุงโตเกียวและไม่นานหลังจากนั้นกลายเป็นผู้ช่วยเพื่อนำศิลปินร่วมสมัยชาวญี่ปุ่น Takashi Murakami ซึ่งกลายเป็นผู้ให้คำปรึกษาครั้งแรกของ Takano และเป็นการเริ่มต้นอาชีพของเธอ

ต่อมา Takano ได้สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบที่เป็นของตัวเอง ทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้างถึงผลงานที่ล่อแหลม แต่นั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผลงานต่างๆได้ถูกนำไปจัดแสดงในต่างประเทศและสร้างชื่อเสียงให้กับเขาจนปัจจุบัน

ผลงาน

หนังสือ

1. Hot Banana Fudge
2. Space ship ee

งานจัดแสดง

ปี 1997

- "Ero Pop Christmas" ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- "Hiropon" แสดงที่ Los Angeles สหรัฐอเมริกา
- "Hot Banana Fudge" ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ปี 1998

- "Tokyo Girls Bravo" ที่ Parco Gallery เมืองนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น
- "Hiropon Show" ที่ Parco Gallery เมืองนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น
- "Hiropon 32/80" ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ปี 1999

- "Superflat" ที่ Parco Gallery กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

ปี 2000

- "Superflat" ที่พิพิธภัณฑ์ร่วมสมัย (Museum of Contemporary Art) ที่ Los Angeles สหรัฐอเมริกา
- Hiropon Show, White Cube Gallery ที่โอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น
- Yokai Festival เป็นเทศกาลศิลปะร่วมสมัย ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- Space Ship EE ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ปี 2001

- "The Japanese Experience – Inevitable" ที่พิพิธภัณฑ์เดอริซาลซ์บูร์เน่ เมืองซัลเบิร์ก ประเทศออสเตรีย
- "Tokyo Girls Bravo 2" ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

- "Chiho Aoshima, Aya Takano, Mr., Takashi Murakami" ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ปี 2002

- "Girls Don't Cry" ที่ Parco Gallery กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- "Hope—The Future is in Our Hands" ที่เมืองฮาราจุกุ ประเทศญี่ปุ่น
- Galerie Emmanuel Perrotin, กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ปี 2003

- "T-Junction" ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส
- "Fiction. Love: Ultra New Vision in Contemporary Art" ที่กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน
- "Chiho Aoshima, Mr., Aya Takano" ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
- "Tokyo Girls Bravo" ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
- "Aya Takano, a web project for Digital Gallery" ที่ออสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

ปี 2004

- ที่ Aoi Gallery โอซากา ประเทศญี่ปุ่น
- "Japan Pop" ที่ Helsinki Museum of Art ประเทศฟินแลนด์
- "The Sensual Line" ที่เมืองซัลเบอร์ก ประเทศออสเตรีย
- "The Far Reaches of The Universe, My Garden" สหรัฐอเมริกา
- "Little Boy: The Arts of Japan's Exploding Subculture", Japan Society ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
- MTA Subway Poster Design, Public Art Fund and Japan Society ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
- "What's Good Conference" ที่ Hong Kong Art Centre ฮองกงประเทศจีน
- Galerie Emmanuel Perrotin ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ปี 2005

- "Spank the Monkey" ที่ประเทศอังกฤษ
- "Aya Takano, Chiho Aoshima, Chinatsu Ban Exhibition" ที่ Mizuho Oshiro Gallery เมืองคาโกชิม่า ประเทศญี่ปุ่น
- "Aya Takano" ที่เมืองลียง ประเทศฝรั่งเศส
- "City Dog" ที่เมืองนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น

ปี 2006

- "Kawaii! Japan now" ที่เมืองบาเซิลนัว ประเทศสเปน
- "The Door to Summer" ที่เมืองมิโตะ ประเทศญี่ปุ่น
- "Wild dogs, hawks, owls, cats, a landfill the size of 44 and a half Tokyo Domes, the stratosphere" ที่ไมอามี สหรัฐอเมริกา
- "Tradition and modernity" ที่บาเซิลนัว ประเทศสเปน

ปี 2007

- "Quando vidas se tornam forma – Panorama da arte contemporanea brasileira e japonesa," ที่บราซิล
- "Kaikai Kiki Artists" ที่ Kaikai Kiki Gallery กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
- "Toward Eternity" ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ปี 2008

- "VRAOUM!" La Maison Rouge ที่กรุงปารีสประเทศฝรั่งเศส
- "Reintegrating Worlds" ที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ปี 2009

- งานสวนจิตรกรรมศิลปะญี่ปุ่น ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติ เมืองโอซาก้าประเทศญี่ปุ่น

- "Rooms of the World" ที่กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน
- "Aya Takano" ที่เยอรมนี
- Hong Kong Art Fair ที่ฮ่องกง ประเทศจีน

ปี 2010

- "SHU WA KIMASERI" ที่กรุงโตเกียวประเทศญี่ปุ่น
- SieboldHuis ที่เนเธอร์แลนด์

รูปแบบผลงานเป็นแนวแปลกใหม่ที่เน้นในเรื่องของจินตนาการและอนาคตโดยจะสื่อสารผ่านคน สัตว์ และพื้นหลังที่เป็นแบบเมืองและธรรมชาติ โดยผ่านตัวละครที่เป็นผู้หญิงในวัยที่กำลังจะเป็นหนุ่มสาว

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 14 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 15 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

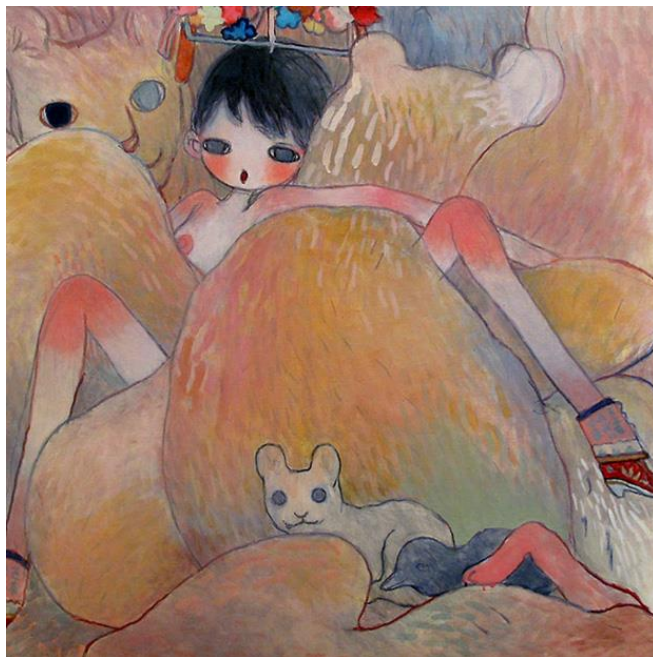
ภาพที่ 16 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 17 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 18 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 19 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 20 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 21 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

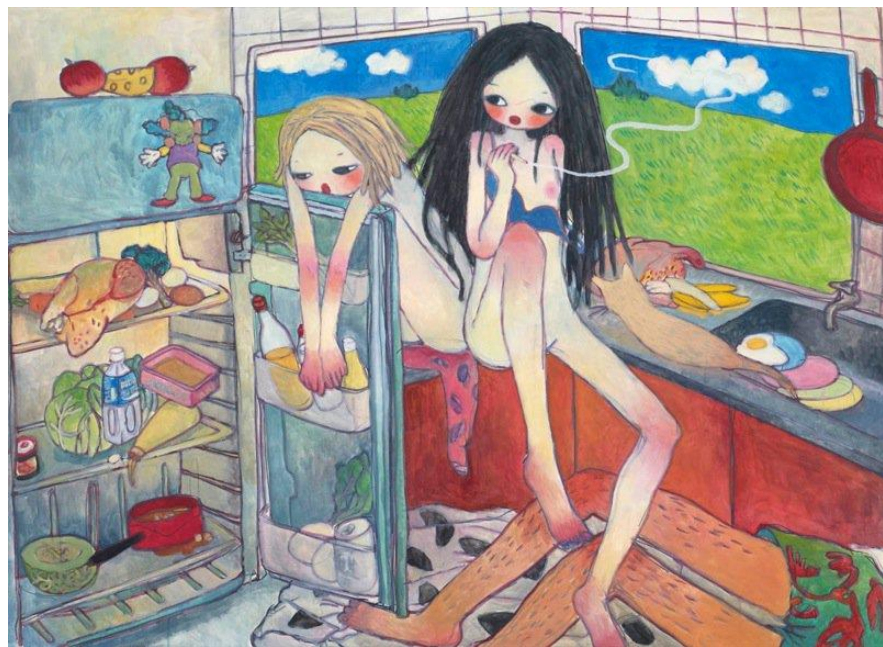
ภาพที่ 22 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 23 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 24 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 25 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 26 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 27 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

ภาพที่ 28 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

วิเคราะห์ผลงานของ Aya Takano

ภาพที่ 29 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ มีผู้หญิงสองคนนั่งข้างกันอยู่ตรงกลาง ถัดไปเป็นสุนัข และแมว ส่วนบนซ้ายมือมีนกอยู่กลุ่มหนึ่ง ประมาณ 12 ตัว

สี : ภาพพื้นหลังส่วนใหญ่ใช้สองสี คือ สีขาวซึ่งเป็นสีของหิมะที่ร่วงหล่นอยู่บนพื้น กับสีน้ำเงินซึ่งเป็นสีของท้องฟ้าในยามค่ำคืน

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านซ้ายเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีน้ำตาลเต็มดวง ยมยาวสีดำมีหน้าม้า และรวบขึ้นมัดจุกอยู่ด้านบน ที่แก้ม หัวไหล่ ข้อศอกและหัวเข่ามีสีเข้มกว่าสีผิวปกติ แขนยาวเรียว ส่วนหญิงสาวด้านขวา ใบหน้ากลมมน ดวงตาโตสีน้ำตาล ยมยาวสีขาว รวบขึ้น เปิดหน้าผาก บริเวณแก้มหัวไหล่ และข้อศอกมีสีเข้มกว่าสีผิวปกติ แขนเรียวยาว ในมือของทั้งสองถือของชิ้นหนึ่งแล้วใช้ปากกัดไว้ คล้ายกำลังกินอยู่

ลักษณะการแต่งกาย ฝ่ายหญิงด้านซ้ายสวมชุดชั้นในลายดอกไม้สีขาว เปิดหน้าท้อง ฝ่ายหญิงด้านขวาสวมเสื้อกล้ามสีขาวลายดอกไม้เต็มตัว กางเกงขาสั้นสีดำ

ฉาก : ลักษณะเหมือนเมืองร้าง ด้านหลังมีตึกสูงเรียงราย มีบ้านไม้สองชั้น หญิงสาวทั้งสองนั่งอยู่บนถนนที่ปกคลุมไปด้วยหิมะ มีสุนัขที่ขานน้ำตาลั่งอยู่ข้างๆ และถัดไปมีแมวสีชาวดำ ด้านหลังมีกลุ่มมนกนับสิบตัวยืนเป็นวงอยู่บนพื้น ลักษณะคล้ายกำลังหาอาหาร

อารมณ์ : ดูจากภาพแล้วให้ความรู้สึกเหงาและหดหู่ เนื่องจากสีของภาพที่ดูไม่สดใส เป็นบรรยากาศหลังจากหิมะตก และทำให้เมืองทั้งเมืองเหมือนเมืองร้างที่ไม่มีคนอยู่และทั้งคนทั้งสัตว์ต่างก็หิวโหยและต้องการอาหาร

ภาพที่ 30 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติ รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส เป็นหญิงสาวนอนหงายหน้า แล้วชูมือทั้งสองขึ้นเหนือศีรษะ เอียงจากมุมบนซ้ายไป มุมล่างขวา มีปลากระเบนอยู่ด้วยซ้ายของลำตัว และมีนกอยู่รอบๆ

สี : ภาพส่วนใหญ่ใช้โทนสีเย็น คือ สีฟ้าเป็นหลัก จะมีสีเนื้อที่เป็นสีผิวของฝ่ายหญิง และสีดำที่เป็นรูปสามเหลี่ยมมีจุดสีแดงสามจุดอยู่ด้านขวาของภาพ

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านซ้ายเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีน้ำตาลเต็มดวง ขอบตาเป็นสีดำชัดเจน ยมยาวสีเทาดำมีหน้าม้าปล่อยสลายลุ้ไปด้านหลังบน ที่แก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หัวเข่าและหน้าอกมีสีเข้มกว่าสีผิวปกติ แขนขายาวเรียวมีลวดลายอยู่บริเวณหน้าท้องเรื่อยมาจนถึงปลายเท้า

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีฟ้า ถ้าดูจากสัตว์ที่อยู่รอบๆ อย่างปลากระเบน ฉากก็น่าจะเป็นน้ำทะเล

อารมณ์ : ดูจากภาพแล้วให้ความรู้สึกล่องลอย โดดเดี่ยว เพราะร่างกายของหญิงสาวที่เหมือนกับโอนอ่อนไปตามกระแสน้ำ ไร้การควบคุม

ภาพที่ 31 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ มีผู้หญิงนั่งอยู่บนรถม้า ด้านหน้าเป็นคนขับรถม้าที่เป็นผู้ชาย

สี : ภาพพื้นหลังส่วนใหญ่ใช้สีโทนเย็น คือ สีฟ้า สีน้ำเงิน สีคราม ส่วนตัวบุคคลใช้สีที่สดใสขึ้นอย่างเช่น ที่ขาว สีแดง สีชมพู เป็นต้น

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านซ้ายเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีน้ำตาลเต็มดวง ผมยาวสีดำรวบขึ้นจัดเป็นทรงคล้ายรูปหัวใจ ที่แก้ม ข้อศอกและหัวเข่าเป็นสีชมพู แขนขายาวเรียว ส่วนคนขับรถด้านหน้า ใบหน้ากลมมน ดวงตาโตสีดำ หลังตาหนึ่งข้าง ผิวสีเนื้อเข้ม บริเวณแก้มและใบหูเป็นสีแดง

ลักษณะการแต่งกาย ฝ่ายหญิงด้านบนสวมกิโมโนสีขาว ลวดลายมีรูปหัวใจ ปลา และผลไม้ อย่างสับประรดอยู่ด้วย ที่ผมด้านหน้ามีรูปแมวสีแดง รูปหัวใจ และสามเหลี่ยมสีส้มประดับอยู่

ฉาก : ลักษณะเหมือนถนน ที่มีบ้านอยู่หลายหลัง ด้านข้างมีป้ายคล้ายป้ายจราจร ที่พื้นมีตัวเลข 25 เขียนอยู่ บนหลังคารถม้ามีหญิงสาวขนาดเล็กยืนอยู่ อีกข้างมีลูกโป่ง

อารมณ์ : ดูจากภาพแล้วเหมือนกับภาพนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองด้าน คือ ด้านซ้ายที่เป็นเหมือนด้านสว่าง กับด้านขวาที่เป็นเหมือนด้านมืด สังเกตจากด้านซ้ายมีลูกโป่ง และสีสันของบ้านก็เป็นสีแดงสดใส ส่วนด้านขวามีหญิงสาวเปลือยกายอยู่บนหลังคารถม้า และบ้านก็เป็นสีฟ้าครามดูเหมือนกับเป็นตอนกลางคืน ให้ความรู้สึกว้าเหว่เหมือนหญิงสาวในชุดกิโมโนนั้นชีวิตมีสองบทบาทที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 32 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติ สีเหลี่ยมจัตุรัส ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ มีผู้หญิงนอนคว่ำศีรษะลงไปตามล่างขวา ด้านบนเป็นสัตว์ปีกขนาดใหญ่ ลักษณะคล้ายหงส์ที่กำลังนอนคร่อมศีรษะลงไปอยู่ด้านข้างของหญิงสาว และมีแมวสีน้ำตาลอยู่ด้านข้างลำตัวของหญิงสาวหนึ่งตัว

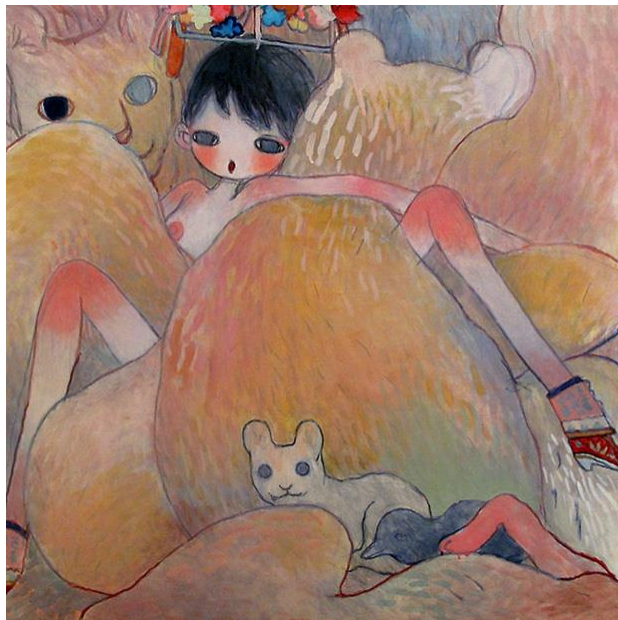
สี : ภาพพื้นหลังส่วนใหญ่ใช้สีโทนเย็น คือ สีดำ สีคราม สีเทา

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านซ้ายเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีเทาดำเต็มดวง ผมยาวสีดำ ลูกลงไปตามแรงโน้มถ่วง ที่แก้ม ข้อศอก หัวเข่า และหน้าอกเป็นสีชมพู แขนขายาวเรียว

ลักษณะการแต่งกาย อยู่ในสภาพเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้า

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีดำมืด ปลาหมึกขนาดใหญ่มีสีเทา ลักษณะคล้ายกำลังกินร่างของหญิงสาว แมวสีน้ำตาล ดวงตาสีขาวโพลง

อารมณ์ : ถ้าสังเกตที่แมวสีน้ำตาล ดวงตาโตเป็นสีขาว จะให้ความรู้สึกเหมือนกำลังตกใจและหวาดกลัว และดูจากตาของปลาหมึกที่เป็นสีแดงสดให้ความรู้สึกน่ากลัวและดุร้าย

ภาพที่ 33 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติ สีเหลี่ยมจัตุรัส ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษ มีผู้หญิงนอนหงาย กางขาพาดกับก้นหิน และมีสัตว์ลักษณะคล้ายลูกสิงโตอยู่ด้านหน้า ข้างๆเป็นนกสีดำคล้ายอีกา

สี : ภาพพื้นหลังส่วนใหญ่ใช้สีโทนธรรมชาติ คือสีน้ำตาล ไล่สีเข้มอ่อนเป็นระดับ

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านซ้ายเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีเทาดำเต็มดวง ผมสั้นสีดำ ลูหน้าม้าปิดไปด้านข้าง ที่แก้ม ข้อศอก หัวเข่า และหน้าอกเป็นสีชมพู แขนขายาวเรียว

ลักษณะการแต่งกาย อยู่ในสภาพเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้า

ฉาก : ภาพส่วนใหญ่เป็นสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายก้นหินซ้อนกันอยู่ ด้านหลังเป็นหน้าของสัตว์คล้ายสิงโต ด้านหน้าของก้นหินมีลูกสิงโตหนึ่งตัว กับอีกาสีดำหนึ่งตัวนั่งอยู่

อารมณ์ : ถ้าสังเกตจากท่าทางการนอนของผู้หญิงจะเห็นว่ามีลักษณะคล้ายกับหมดแรง ปากอ้า เล็กน้อยคล้ายกำลังเป่าลมออกจากปาก

ภาพที่ 34 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน จุดเด่นของภาพเป็นผู้หญิงสองคนนั่งฟังกำแพง
ซ้อนกัน ด้านหน้าเป็นกระต่ายสีดำหนึ่งตัว

สี : ภาพส่วนใหญ่ใช้สีขาว สีชมพู มีการไล่ระดับสีฟ้าอ่อนไปจนเข้ม โทนสีเป็นธรรมชาติไม่ฉูดฉาด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านหน้าเป็นทรงกลม ตาสีดำ ปากเผยอนิดหน่อยเป็นสีแดง
คือเป็นเส้นบางอยู่ห่างกัน ผมสั้นแฉกกลางเปิดหน้าผาก ที่แก้ม ข้อศอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสี
ชมพูเข้ม อวัยวะเพศเป็นสีชมพู เห็นรอยช่องคลอด ลักษณะของผู้หญิงด้านหลัง ตาสีดำกำลังหลับตา
อยู่ คือสีดำเส้นเล็กอยู่ห่างกัน ผมสั้นสีดำดูไม่เรียบร้อย บริเวณปาก แก้ม หน้าอก ข้อศอก หัวเข่าและ
ปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย ผู้หญิงด้านหน้าสวมเสื้อคอเต่าสีขาวเรียบ มีกำไลสีแดงที่ข้อมือสองชิ้น
กางเกงไม้ไผ่ ผู้หญิงด้านหลังเปลือยเปล่า ไม้ไผ่เสื่อผ้า

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีชมพูปนฟ้า ลักษณะเป็นมุมหนึ่งของห้อง มีหมอนสีแดงที่มีกระต่ายสีดำนอนอยู่
ด้านบนหนึ่งตัว

ภาพที่ 35 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน จุดเด่นของภาพอยู่ที่คู่ชายหญิงที่มีลักษณะคล้ายกำลังมีเพศสัมพันธ์ นอนคว่ำหน้า ลำตัวซ้อนกันอยู่ตรงกลางภาพ

สี : ภาพส่วนใหญ่ใช้สีโทนเย็น คือ มีสี ฟ้า สีน้ำเงิน สีดำ ไส้ระดับกัน สีสีแดง สีชมพูบ้างเป็นจุดๆ ตรงกลางภาพเป็นสีขาว เหมือนแสงสว่างที่สาดส่องลงมา

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านหน้าเป็นทรงกลม ตาสีดำ ปากเผยอนิดหน่อยเป็นสีแดง ผมสีดำยาวสยายออกด้านข้างซ้ายขวา ที่แก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม ลักษณะของชายด้านหลัง มีใบหน้าสีฟ้าอมเขียว ดวงตาสีขาวโพลง ผมสั้นสีดำมีหน้าม้า บริเวณหัวไหล่กับข้อศอกเป็นสีชมพู

ลักษณะการแต่งกาย ทั้งสองอยู่ในลักษณะเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้า แต่มีการลงสีครามบริเวณช่วงล่างตั้งแต่เอวลงไป ทำให้ไม่เห็นเป็นสีผิวธรรมชาติ

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีน้ำเงิน ดำปะปนกัน ด้านขวาของรูปมีหญิงสาวนั่งอยู่ในมือถือเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง คล้ายขานซิน ด้านซ้ายมีห่านสีแดงอยู่สองตัว

ภาพที่ 36 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวด้านขวามือที่กำลังเอามือเท้าคางแล้ว อมลูกอมไว้ในปาก ด้ายซ้ายจะเป็นผู้หญิงอีกสามคน

สี : ภาพส่วนใหญ่ใช้สีโทนเย็น คือ มีสีฟ้าตัดกับสีขาว ทำให้ดูแล้วสบายตา สีไม่ฉูดฉาด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงทั้งหมดเป็นทรงกลม ดวงตากกลมโตสีดำ ผมยาวสีดำ บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย ทั้งสองอยู่ในลักษณะเปลือยเปล่าไม่มีเสื้อผ้า สีหญิงสาวด้านซ้ายมือที่ยืนอยู่คนเดียวที่มีเสื้อสีน้ำเงิน แต่ก็เห็นหน้าอกชัดเจน

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีน้ำเงิน มีสีขาวที่เป็นลักษณะของก้อนเมฆ และหมอกควันอยู่ปะปนกัน พื้นหลังช่วงล่างของภาพเป็นตึกแถวเรียงรายติดกันหลายตึก ด้านหลังของหญิงสาวเป็นตัวการ์ตูนสีขาวนวล ลักษณะคล้ายลูกโป่งลอยอยู่ในหมอกควัน และมีตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นเขียนอยู่เป็นกลุ่มๆ

ภาพที่ 37 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวสามคนที่ยืนเรียงกัน เป็นหน้ากระดานหันหน้าให้ผู้ชม ดยที่สองคนด้านซ้ายจะมีศีรษะเป็นปลาหมึก

สี : ภาพนี้มีการใช้สีหลายสีผสมกัน คือ สีขาว สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีฟ้า สีม่วงจนถึงสีดำ แต่ทุกๆสีไม่มีความฉูดฉาดสะดุดตา

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านขวามือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากลมโตสีดำ ผมยาวสีดำ รวบขึ้นมัดเป็นจุกกลมอยู่ด้านบน บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสี ชมพูเข้ม อีกสองคนมีศีรษะเป็นปลาหมึกที่มีหนวดยาวจนถึงหน้าท้อง

ลักษณะการแต่งกาย ทั้งสามอยู่ในชุดชั้นในเพียงตัวเดียว สองคนด้านขวามือชุดชั้นในมีสีขาว อีกคนชุดชั้นในเป็นสีดำลายจุด

ฉาก : พื้นหลังมีลักษณะเหมือนกำแพงไม้ มีสีฟ้าตัดกับสีม่วง

ภาพที่ 38 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่นอนชันเข้าหันหน้าให้ผู้ชม ด้านหลังเป็นคณสวมแว่นใส่เสื้อมีที่ครอบหัวยื่นอยู่

สี : เป็นภาพโทนขาวดำ ไล่ระดับสีอ่อนเข้มตามจุดต่างๆ ที่ใบหน้าและลำตัวของหญิงสาวเป็นสีขาว ส่วนพื้นหลังเป็นสีเทาไล่จนเป็นสีดำ

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงตัวขวามือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากกลมโตสีดำ ผมยาวสีดำ รวบขึ้นมัดเป็นจุกกลมอยู่ด้านบน บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวอยู่ในลักษณะเปลือยเปล่า ไม่มีเสื้อผ้า ส่วนคนด้านหลังสวมเสื้อตัวใหญ่มีที่ครอบหัว สวมแว่นตาสีดำยื่นอยู่

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีดำ มีปลาหมึก ปลา และก้อนหินสีๆขนาดเล็กลอยอยู่ ลักษณะดูคล้ายกับใต้ก้นทะเลลึก

ภาพที่ 39 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่ที่ยืนกางขาอยู่ตรงกลางภาพ

สี : พื้นหลังเป็นสีน้ำเงินเข้ม ตัดกับสีของตัวตึกซึ่งเป็นสีขาว

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงด้านขวามีมือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากกลมโตสีดำ ผมยาวสีดำรวบขึ้นมัดเป็นจุกกลมอยู่ด้านบน บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม เห็นอวัยวะเพศ

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวอยู่ในชุดคล้ายกิโมโน แต่มีการถักผ้าขึ้น ทำให้มองเห็นหน้าท้อง และอวัยวะเพศชัดเจน

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีน้ำเงินเข้ม มีตึกสีขาวขนาดใหญ่อยู่ด้านหลัง ในตึกมีช่องของหน้าต่างอยู่มากมาย ถัดมาเป็นหญิงสาวสวมชุดกิโมโนถือชามจีนอยู่ด้านซ้าย ด้านขวามีหญิงสาวอีกสองคนยืนหันด้านข้างให้ผู้ชมอยู่

อารมณ์ : ถ้าดูจากใบหน้าของหญิงสาวที่เปิดกิโมโนขึ้น นั้นจะเห็นว่ากำลังยิ้มและแลบลิ้นอยู่ แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่กำลังสนุกสนาน หลอกล่อสายตาของผู้ชม และหญิงสาวที่อยู่ด้านซ้ายก็กำลังยิ้มอยู่เช่นกัน ทั้งหมดทำให้อารมณ์ของภาพนี้ดูสดใสมีชีวิตชีวา

ภาพที่ 40 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่นอนชันเข้าไปทางซ้าย มีขนาดใหญ่เต็มรูปภาพ

สี : ใช้สีโทนร้อน อย่างสีส้ม สีเหลือง สีแดง ตลอดจนสีเขียวตัดกัน ดูสดใส ฉูดฉาด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงตัวขวามือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากลมโตสีดำ ผมสีดำยาวสยายไปด้านบน บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวสวมกระโปรงสีฟ้าลายจุดยาวปิดหัวเข่า แต่ไม่สวมเสื้อและชุดชั้นในทำให้หน้าบริเวณหน้าอกอย่างชัดเจน

ฉาก : พื้นหลังเป็นตารางรูปสามเหลี่ยมลงสีตัดกัน มีสีส้ม สีเขียว สีแดง สีเหลือง สีดำ เป็นต้น บริเวณหน้าท้องของหญิงสาวที่สุนัขสีน้ำตาลนอนหมอบอยู่ที่หน้าตักหนึ่งตัว และด้านข้างมีค่างควาวสีขาวอีกหนึ่งตัว

ภาพที่ 41 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

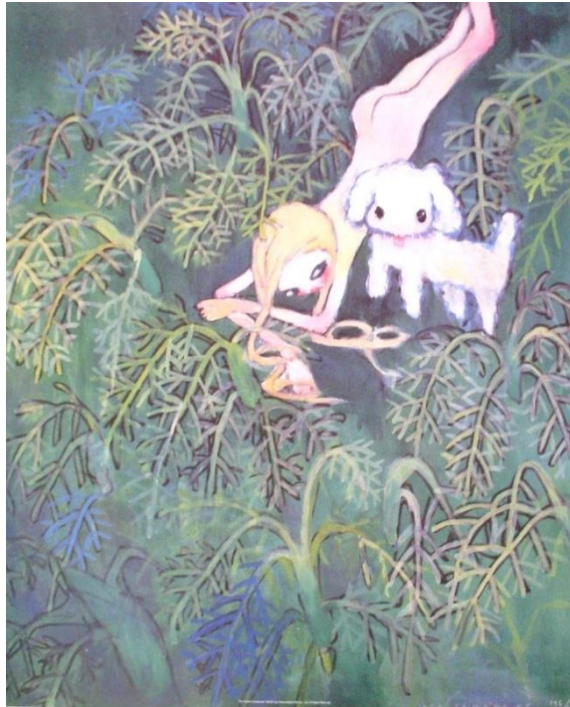
การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวนอน จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่สวมกิโมโนสีแดง ยืนอยู่ตรงกลางภาพกับหญิงสาวที่ยืนก้มหน้าหันหลังให้ผู้ชม

สี : ใช้สีโทนเย็นเป็นหลัก ภาพส่วนใหญ่เป็นสีคราม สีเทา มีสีแดงที่กิโมโนเท่านั้น

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงตัวขวามือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากลมโตสีดำ ผมสีดำยาว รวบขึ้นเป็นทรงใช้ปิ่นปักปกในการประดับทรงผมหลายอัน หญิงสาวด้านขวามือมีดวงตากลมโตสีดำ ผมสั้นสีดำ หญิงสาวทั้งสองที่บริเวณแก้ม ข้อศอก หน้าอก หัวเข่า และปลายเท้าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวสวมกิโมโนสีแดงเข้มมีลวดลายเล็กน้อย หญิงสาวด้านข้างอยู่ในลักษณะเปลือยเปล่าไม่สวมเสื้อผ้า

ฉาก : พื้นหลังเป็นตารางรูปสี่เหลี่ยมลงสีตัดกัน เช่นสีขาวกับสีคราม สีฟ้ากับสีเขียวเป็นต้น ข้างหลังมีลักษณะคล้ายชั้นวางของ และประตูกระดาษแบบญี่ปุ่น จึงน่าจะเป็นในห้องๆหนึ่ง ด้านล่างของภาพมีลักษณะคล้ายผิอยู่มากมาย คือดวงตาขาวโพลน ไม่มีแขน ไม่มีขา

ภาพที่ 42 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่นอนคว่ำหน้าอยู่ข้างๆ มีสุนัขสีขาวหนึ่งตัว ลักษณะของตัวละครอยู่ก่อนไปทางด้านบนฝั่งขวาของภาพ

สี : ใช้สีโทนเย็นเป็นหลัก ภาพส่วนใหญ่เป็นสีเขียวเข้ม สีน้ำเงิน สีคราม ตัดกับสีของร่างกายมนุษย์กับสุนัขที่เป็นสีขาว

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงตัวขวามีมือสุดเป็นทรงกลม ดวงตากลมโตสีดำ ผมยาวสีทองที่บริเวณแก้มและหัวเข่าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวอยู่ในลักษณะเปลือยกายไม่สวมเสื้อผ้า นอนคว่ำหน้าอยู่ ทำให้เห็นบริเวณพื้นหลังจนบั้นท้ายอย่างชัดเจน

ฉาก : พื้นหลังเป็นสีเขียวเข้มไล่ระดับจนสีคราม ลักษณะคล้ายทุ่งหญ้า มีสุนัขสีขาวยืนอยู่ด้านข้างของลำตัว

ภาพที่ 43 ผลงานของอายะ ทะคะโนะ

(ที่มา: <http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano>)

การจัดองค์ประกอบภาพ : เป็นภาพสองมิติแนวตั้ง จุดเด่นของภาพอยู่ที่หญิงสาวที่นั่งฟังพนักงานหน้าให้ผู้ชม

สี : ใช้สีโทนอ่อน อย่าง สีขาว สีเหลืองเป็นหลัก ไม่ฉูดฉาด

ภาพบุคคล : ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงสาวทั้งสองเป็นทรงกลม ดวงตากลมโตสีดำ ผมยาวดำรวบขึ้นเป็นเปียอยู่ด้านบนแบบหลวมๆ ที่บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หน้าอกและหัวเข่าเป็นสีชมพูเข้ม

ลักษณะการแต่งกาย หญิงสาวทั้งสองอยู่ในลักษณะเปลือยกายไม่สวมเสื้อผ้า นั่งฟังพนักงานหน้ามาทางผู้ชม พร้อมกับกางขาออก แต่ไม่เห็นอวัยวะเพศแม้จะเปลือยกายอยู่ อีกคนหันข้างให้ผู้ชม แต่หันหน้าไปทางหญิงสาวที่นั่งอยู่

ฉาก : พื้นหลังเป็นลายก้นหอยสีขาว สีเหลืองอ่อนนวนอยู่เต็มพื้นหลัง ที่ที่หญิงสาวนั่งอยู่น่าจะเป็นบนโต๊ะอาหาร เพราะมีเศษอาหาร จาน ชามและถ้วยวางอยู่กระจัดกระจาย

สรุปรูปแบบงานศิลปะของ Aya Takano

การจัดองค์ประกอบภาพเป็นภาพสองมิติมีทั้งแนวตั้งและแนวนอน ขนาดใหญ่เต็มหน้ากระดาษการใช้สีภาพพื้นหลังมักจะใช้สีทึบ คือ สีน้ำเงิน สีคราม หรือสีดำ(ภาพที่32 ภาพที่35 ภาพที่36 ภาพที่38 และภาพที่39) ถ้าเป็นสีสว่างก็มักจะเป็นสีขาว หรือสีฟ้าอ่อนๆ(ภาพที่30 ภาพที่31 ภาพที่34 และภาพที่43) ภาพบุคคลมักจะเป็นหญิงสาวรูปร่างผอมเพรียว เชนยาว ขาวยาวเรียวเล็ก ผิวสีเนื้ออ่อน ไม่เข้มจัดอยู่ในพื้นผิวขาวเหลืองซึ่งเป็นโทนสีผิวของสาวเอเชียทั่วไป ลักษณะใบหน้าของฝ่ายหญิงมักจะเป็นทรงกลม ดวงตาโตสีน้ำตาลหรือดำเต็มดวง ดวงตาไม่มีประกาย ทำให้ดูเศร้า ไม่มีชีวิตชีวา ทรงผมส่วนใหญ่มีสีดำ มีทั้งแบบสั้นและยาว มีที่เป็นผมสีขาหรือทองบ้างแต่เป็นส่วนน้อย ที่บริเวณแก้ม หัวไหล่ ข้อศอก หัวเข่าและหน้าอกมักจะเป็นสีแดงอมชมพู(ทุกภาพ) ลักษณะการแต่งกาย มีทั้งแบบเปลือยกาย(ภาพที่32 ภาพที่33 ภาพที่38 ภาพที่42 และภาพที่43)และใส่เสื้อผ้า ซึ่งเสื้อผ้าที่ใส่ก็มีหลายแบบเช่น กีโมโน(ภาพที่31 ภาพที่39 และภาพที่41) ชุดชั้นใน เสื้อกล้าม กระโปรง เป็นต้น(ภาพที่29 ภาพที่34 ภาพที่36 ภาพที่37 และภาพที่40) ฉากพื้นหลังถ้าเป็นสีเรียบก็มักจะเป็นสีน้ำเงิน สีดำ หรือสีขาว และก็จะมักเป็นตึกแถว อาคาร ถนน บนรถ และในอาคาร อย่างเช่น ในห้อง (ภาพที่29 ภาพที่31 ภาพที่36 ภาพที่39 ภาพที่41 และภาพที่43)หรือแม้แต่ในทุ่งหญ้า เป็นต้น(ภาพที่42) อารมณ์ของภาพส่วนใหญ่ดูแล้วให้ความรู้สึกเหงาและหดหู่ เนื่องจากสีของภาพที่ดูไม่สดใส และใบหน้าของบุคคลที่ไม่มีรอยยิ้ม ดวงตาหม่นหมอง อีกส่วนใหญ่เป็นบรรยากาศของกลางคืน หรือได้น้ำด้วย

บทที่ 4 สรุปอิทธิพลของภาพพิมพ์ซุนกะสมัยเอโดะในงานศิลปะของ Aya Takano

จากการศึกษาองค์ประกอบศิลป์ของภาพพิมพ์ซุนกะในสมัยเอโดะ ทั้งด้านองค์ประกอบภาพ การใช้สี ภาพใบหน้าบุคคล เครื่องแต่งกาย รวมไปถึงฉาก และอารมณ์ของภาพ พบว่าภาพพิมพ์ซุนกะในสมัยเอโดะนี้มีส่วนที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะของ Aya Takano ดังต่อไปนี้ เป็นภาพสองมิติเหมือนกัน มีทั้งแนวตั้งและแนวนอน ตัวละครที่สำคัญมักจะมีขนาดใหญ่และอยู่ตรงกึ่งกลางของภาพ การใช้สี มีการใช้สีที่เป็นแม่สี อย่างเช่น สีน้ำเงิน และสีแดง ในการลงสีเป็นส่วนใหญ่ทั้งในตัวบุคคล และพื้นหลัง การตัดขอบของรูปภาพก็จะใช้ลายเส้นสีดำในการตัดขอบเหมือนกัน ส่วนภาพของบุคคลส่งต่อมาตั้งแต่สมัยเอโดะอย่างเห็นได้ชัดก็คือ สีมิวของตัวละคร ซึ่งทั้งหมดจะเป็นสีมิวขาว ซึ่งเป็นสีชาติพันธุ์ของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงมาตั้งแต่โบราณ ทำให้ในผลงานศิลปะทั้งในสมัยเอโดะและของอายะ ทะคะโนะ เราจะไม่เห็นตัวละครที่มีสีมิวดำเลย ส่งผลมาถึงสีผม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสีดำ โดยเฉพาะผู้หญิงก็มักจะมีผมที่ยาว ถ้ารวบก็จะมีการประดับทรงผมด้วยปิ่นปักผม ลักษณะการแต่งกายของตัวละครถ้าใส่เสื้อผ้าก็มักจะเป็นชุดกิโมโน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศญี่ปุ่นอยู่ และ หรือไม่ก็จะเปลือยกาย ไม่ใส่เสื้อผ้าเลยเหมือนกัน ในส่วนของฉากและพื้นหลังของภาพถ้าเป็นในร่ม อย่างเช่น ในห้อง ฉากก็มักจะเป็นห้องแบบญี่ปุ่น สังเกตได้จาก ผนังห้อง ชั้นวางของ และประตูซึ่งเป็นประตูแบบกระดาศที่มีมาตั้งแต่โบราณ และถ้าเป็นสถานที่กลางแจ้ง ก็จะมีทั้งในสวน ในทุ่งหญ้า และในเมือง ซึ่งมักจะใช้บรรยากาศในยามค่ำคืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาขั้นต่อไปคือ ควรวิเคราะห์แนวคิดในงานศิลปะของอายะ ทะคะโนะ กับงานศิลปะในฝั่งตะวันตกว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร เนื่องจากศิลปินอายะ ทะคะโนะมีความคิดในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่แปลกใหม่และเป็นที่ยอมรับของชาวตะวันตกเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กำจร สุนพงศ์ศรี. **ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น History of Japanese Art**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2551.

ฉัตรชัย อรรถปักษ์. **องค์ประกอบศิลปะ**. กรุงเทพมหานคร: วทิตยพัฒน์, 2548.

ชัยยศ อีฎวรพันธ์. “อุกิโยะเอะ.” **ญี่ปุ่นสาร** 71,04(กรกฎาคม 2554) : 3-4.

ภาษาต่างประเทศ

James Jackson Jarves. **ชาเลี้ยงแลศิลปะญี่ปุ่น**. แปลโดย กิติมา อมรทัต. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.

Pilcher,Tim. **Erotic Comics:A Graphic History**. Cambridge:ILEX, 2008.

Takano,Aya. “Aya Takano.” In **Drop Dead Cute** 2002: 88-101.

Timon,Screech. “Sex and Consumerism in Edo Japan.” In **Consuming Bodies:Sex and Contemporary Japanese Art** ปีที่, ฉบับที่ (เดือน ปี): 23-40.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

โอดาคุ.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก

<http://th.uncyclopedia.info/wiki/โอดาคุ>

Aya Takano.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก

http://en.wikipedia.org/wiki/Aya_Takano

aya-takano, [Online] .เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558.เข้าถึงได้จาก.

<http://hypebeast.com/2009/11/aya-takano-reintegrating-worlds-exhibition-recap>

Edo period.เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

http://en.wikipedia.org/wiki/Edo_period

Hishikawa Moronobu, [Online].เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558.เข้าถึงได้จาก.

<http://ukiyo-e.org/image/honolulu/7566>

Katsushika Hokusai, [Online] .เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558.เข้าถึงได้จาก.

https://cookingnovel.files.wordpress.com/2014/04/hokusai_shunga_kestner_02.jpg?w=417&h=272

Moronobu-shunga, [Online].เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558.เข้าถึงได้จาก.

<http://www.zacke.at/de/eintrag/2053/bildkunst-ostasiatischer-kulturkreis-hishikawa-moronobu-1617-1694-zu-geschrieben-shunga>

Shunga [online].เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

<http://www.aisf.or.jp/~jaanus/deta/s/shunga.htm>

Shunga [online].เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก

<http://en.wikipedia.org/wiki/Shunga>

“Shunga”(Erotic) Prints[online].เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

<http://www.ukiyoe-gallery.com/gallery9.htm>

Timothy Clark.**sex and humour in Japanese art,1600-1900**[online]เข้าถึงเมื่อ 20

พฤศจิกายน 2557.เข้าถึงได้จาก.

http://www.britishmuseum.org/research/research_projects/all_current_projects/shunga_japanese_art_1600-1900.aspx